

જીમાત ખાતું

અલ્લામા

નસીરિયન “નસીર” હુંડાઈ

જ્ઞમાત ખાતું

લેખક :

અન્લામા નસીરુદ્ડીન “નસીર” હુંગાઈ

Institute for
Spiritual Wisdom
Anupwadak :
અકબર હથીએ રાજન
Luminous Science

Knowledge for a united humanity

પ્રકાશક :

ખાતાએ હિકમત ઈંડારાએ આરીઝ
3, A તુરસીલા 269 ગાર્ડન વેસ્ટ
કરાચી - 3

મૌલા કોને ચાહે છે ?

મૌલાએ પાક જોકે સધળાને ચાહે છે, પરંતુ દીની ખીદમતના માટે યુવાનોને વધુ પસંદ કરે છે. એક એવો બુલંડ હિમ્મત યુવાન કે જેનાથી ઈલ્મી ખીદમતની ભરપૂર આશા રાખવામાં આવી શકે છે, તે છે અમારાં ગ્રીયમિત્ર ગુલામ મુસ્તાક કાસીમઅલી (મોમીન). જેમની ટૂકી ઓળખ આ પહેલાં અપાઈ ચૂકી છે. તેઓમાંથી સદ્ગ્રાહી અને ઈલ્મ દોસ્તીની નીશાનીઓ જાહેર થાય છે. તેમનાથી મળવા પહેલાં મેં તેમના વખાણ સાંભળ્યા હતા. તેઓ ખરેખર ધરની ઉપરના એક દ્રીશ્ના છે. તમો સધળા આ શુદ્ધ ભાવનાની દુઆમાં મારી સાથે ભેળાં થઈ જાઓ કે ખુદાવંડ નાથાલા તેમના અને તેઓના મિત્રોના દીલોને ઈલ્મના નૂરની જવાળાથી પ્રકાશિત કરી દયે. આમીન યા રબ્બલાલમીન !

નસીઝીન નસીર હુંઝાઈ - કરાચી.
૧૦ - જાન્યુઆરી ૧૯૮૪.

અનુકમાર્ગિકા

(૧) પ્રસ્તાવના.....	૪
(૨) ખુદાનું ધર જમાતનું ધર (હખો પહેલો)	૧૧
(૩) ખુદાનું ધર જમાતનું ધર (હખો બીજો).....	૨૦
(૪) જમાતખાના સંબંધે સવાલો	૨૭
(૫) જમાતખાનાની દુઆની બરકતો અને શાયદા (કવિતા)	૩૫
(૬) જમાતખાનું (કવિતા).....	૩૯
(૭) સવાબની જગ્યા (કવિતા).....	૪૫

Knowledge for a united humanity

• • • •

જમાતખાનું

પ્રસ્તાવના

બિસ્મીલાહીરહમાનિરહીમ. અલાહનબારક વ તઆલાનું પાક
અને હિકમતસભર ફરમાન છે “અલ્લાહે ગુરુસ્સમાવાતી વત અર્જ....
બિલ મુદ્દબી વત અસાતી.” (૨૪ : ૩૫-૩૬). “ખુદા (વક્તિગત જગતના)
આસમાનો અને જમીનનું નૂર છે. તેના નૂરની ઉપમા એવી છે કે જાણે
એક ગોખલું, જેમાં એક પ્રકાશિત દીવો હોય, અને દીવો કાંચના ફાનસમાં
હોય (અને) ફાનસ (એ પ્રકારે સાફ છે કે) જાણે મોતીની જેમ ચમકી
રહેતો એક સીતારો છે. (ને દીવો) ઝૈતૂનના એક મુબારક વૃક્ષ (ના નેલ)થી
પ્રકાશિત કરવામાં આવે છે, અને તે ન તો પૂર્વી તરફનો છે કે ન તો પશ્ચિમ
તરફનો. નેનું નેલ (એ માટે સમર્થ છે કે) જો તેને આગ ન પણ અડકે
તે છનાં એમ લાગે છે કે પોતેજ પ્રકાશિત થઈ જશે (જાણે કે એક
નૂર નહીં પણ) નૂર ઉપર નૂર છે. ખુદા પોતાના નૂરની તરફ જેને ચાહે
છે હીદાયત કરે છે, અને અલાહ લોકોના માટે ઉપમાઓ વર્ણિતે છે. અને
ખુદા તો દરેક વસ્તુને સારી રીતે જાણે છે (અને હા, તે દીવો) તે ધરેમાં
પ્રકાશિત છે જેના સંબંધમાં અલાહે (એવો) હુકમ આપ્યો છે કે નેનું સન્માન
કરવામાં આવે અને તેમાં તેનું નામ લેવામાં આવે જેમાં સવાર અને
સાંજ ને લોકો નેની તસ્બીહ પઠ્યા કરે છે.”

એમાં કોઈ શંકા નથી કે જાહેરી કાયનાત પોતાના સુક્રમ સ્વરૂપના
લીધે વક્તિગત જગતમાં દાખલ અને ભેગી મળેલી તથા મર્યાદિત થયેલી
છે અને મહાન તથા બુરુજું ખુદા વક્તિગત જગતના આસમાનો તથા
જમીનનું નૂર છે કેમકે એમાંજ જાહેર અને બાતિનની એકયતા છે અને
તેનાજ સથળા હકીકી અને મારફતના ભેદો ઉપર પ્રકાશ નાખવાની જરૂરત
છે, જ્યારે કે ભૌતિક આસમાન, જમીન, ખનીજ, પદાર્થ, વનસ્પતિ અને
હેવાનોમાં એવી કોઈ આવડન (એવો કોઈ ગૂણ) નથી કે તેઓ ઊપર નૂરે
હમાન, નૂરે ઈલમ, નૂરે પડીન, નૂરે ઈશ્ક, નૂરે દીદાર અને નૂરે મારફતની
કિરણો વરસાવામાં આવે, અને જ્યારે કે બીજી બાજુએ એ હકીકત સ્પષ્ટ

છે. કે ઈલાહી પ્રકાશોના જગત (લાઇટ)થી અસલ ગૂરુ (મૂળ ખૂબી)ના સ્વરૂપે તુહે નાતીકા (બોલનારી તુહુ) અને અકલે જુગવી (સામાન્ય અકલ)નો પ્રકાશ ઈન્સાનને જ અર્પણ થયો છે.

આવો આપણે પવીત્ર તૂરના આ મહાન વખાણ અને તેની નફસીર (ખૂલાસા) ઉપર ગંભીરપણે વિચારીએ કે જે પવીત્ર અહેલે બૈત અલૈહીમુસ્સલામના પાક શિક્ષાણમાંથી છે અને તે એ હિકમત સભર દુઅા છે કે જે હગરત ઈમામ જાફર સાદિક અલૈહિસ્સલામ દરેક ફજરની નમાઝ પછી પડતા હતા. “અલ્હામુખ્મા જમલ લી તૂરન ફી કલબી.” અર્થ :- અપ અખાહ મારા માટે મારાં દ્વદ્યમાં એક તૂર નિયુક્ત કરી દે.

આ દુઅા રૂપી શબ્દોમાં સૌથી પહેલાં દીતના માટે તૂરે ઈમાન અને તૂરે ઈશ્ક માંગવામાં આવ્યો છે કેમકે ઈમાન સર્વ વસ્તુથી આગળ, (સૌથી પહેલું છે) અને તેમાં ધારી બધી ખૂબીઓ રહેલી છે અને ઈમાનની રક્ષા તથા પ્રગતીના માટે દીલમાં ઈશ્કે ઈલાહીની ગરમી હોવી ખૂબજ જરૂરી છે અને ફક્ત નબુદ્ધતના તૂર તથા ઈમામતના તૂરના વસીલાથીજ શક્ય છે. “વ તૂરન ફી સમ્ઝ” અર્થ : અને મારા કાનમાં એક તૂર નિયુક્ત કરી દે.

અતે એક સરચાઈ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે કાનોના માટે તૂરની જરૂરત છે તે ઈલખી અને ઈરક્ષાની અવાજના સ્વરૂપમાં છે, કે જે જાહેરમાં ઈમામ, ખુજજત, દાઈ અને બાતિનમાં જદ, ફત્હ અને ખ્યાલના મારફત થઈ શકે છે. *Knowledge for a united humanity*

“વ તૂરન ફી બસરી” અર્થ : અને મારી આંખોમાં એક તૂર.

આનો હેતુ એ છે કે જાહેરી અને બાતિની દરેક ઈત્તીય અને અકલના માટે એક તૂર પ્રાપ્ત થાય માટે જાહેરી આંખો અને બાતિની દ્રષ્ટિ બન્નોના માટે તૂર જોઈએ, કે જેથી ખુદાવંદી ગુરુ ભેદોની અજાયબીઓ અને અચ્યાબોનો અભ્યાસ અને અનુભવ કરવામાં આવે.

“વ તૂરન ફી લીસાની” અર્થ : અને એક તૂર મારી જીબમાં.

જ્યારે જીબમાં તૂર જાહેર ન થાય તો તે ન તો જીકરે જલી (મોટી અવાજમાં જીકર કરવો) કરી શકે છે અને ન તો જીકરે ખફી. અને જો અતીશય મહેનત વડે કોઈ જીકર અને ઈબાદત કરી પણ વ્યે તો તેમાં

કોઈ રાહત, કોઈ મીઠાસ નથી મળતી.

“વ તુરન હી જખરીયી વ તુરન હી બજરીયી વ તુરન હી લહમીયી
વ તુરન હી દમીયી વ તુરન હી ઈઆમીયી વ તુરન હી અસળીયી.”

અર્થ અને મારાં વાળ, ચામડી, ગોશ, લોહી, હડકા અને નસોમાં
પણ તૂર બનાવી હે.

આ બરકતવંતી દુઆમાં કુલે (૧૬) સોળ વાર શબ્દ “તૂર” આવેલ છે. આ પરથી એ ખાત્રી થાય છે કે વિજિતગત જગતમાં તૃહાની અજાપનીઓ અને અચંબાઓ નથા સરચાઈઓ અને મારકની (૧૬) કાપનાતો મોજૂદ છે, જેની ઉપર પ્રકાશ નાખવાને માટે સોળ પ્રકારના તૂરોની માંગણી કરાયેલી છે. દાખલા નરીકે માનવીની ચામડી ઉપર વાળ ની દુનિયા આવેલી છે, પણ તેની બાનિની હિકમત ફક્ત તે વખતે જણાઈ શકે છે કે જ્યારે ખુદાવંદી તૂરના માઈકોસ્કોપથી જોવામાં આવે કે તેની અંદર વનસ્પતિની તૃહના કેવા કેવા કરીશમાઓ છે, અને તૃહની દેરેક કણના બાનિનમાં શું શું તજ્જીવીઓ છે.

“વ તુરભેન પદ્ધ્યા, વ તુરન હી ખલ્લી, વ તુરન અન પમીણી
વ તુરન અંઘસતીયી, વ તુરભીન ઝીઝી વ તુરભીન તહતી.”

અર્થ : અને મારી આગળ, પાછળ, જમણે, ડાને, ઉપર અને નીચે પણ તૂર નિયુક્ત કરી હે. આમાં એ ઈશારો છે કે વિજિતગત જગતની છ બાજુઓથી છ નાનિકોના તૂર દાખલ થઈ જાય છે, આની (સમજૂતી) તફસીલના માટે પુસ્તક “વજહેરીન” ગુફતાર નંબર ૮ નો અભ્યાસ કરો. આ વર્ણનમાં તૂરની ઓળખાણ (તૂરની વ્યાખ્યા) પણ છે અને તફસીર એટલે ખુલાસો પણ.

જો આપને મિસનાહ (તૂર)ની નાવીલ હુદ્દે દીન છે તો હુદ્દે દીનના તૃહાની અને અકલાની સ્વરૂપો ઈમામે મુનીન એટલે કે જાહેર ઈમામ અતૈહીમુસ્સલામમાં મર્યાદિત એટલે કે સમાપેલાં છે. આ અગ્રીમુશ્શાન એટલે કે ઉચ્ચયતમ અને હિકમત ભરપૂર ઉપમાની અંદર લા મકાનના રહસ્ય પરથી પર્દો ઉઠવાનો ઈશારો પણ મોજૂદ છે. તે એમ કે જે બરકતવંતા જૈતૂરના વૃક્ષના તેલથી આ દીવો પ્રકાશિત થાય છે તે પૂર્વ કે પચિમમાં નથી એટલે કે મકાનમાં નથી પણ તે લા મકાનમાં

છે અને તેના મહાન રહસ્યના ખુલવાનો અનુભવ આરીઝો (ખુદાને ઓળખનાર) ને તે સિથિતમાં થાપ છે કે જ્યારે ખુદાવંદતાબાતા બાતિની રીતે કાયેનાતને લપેટીને તેને ફના કરી દયે છે જેથી તેઓને એ સિથિતમાં લા મકાનના જગતના અતીશય મોટા મોટા રહસ્યોની જાણ થઈ જાય, જેમ કે સુરહ હક્કાહ (૬૮)માં ફરમાવ્યું છે કે “અને ફરીશનાઓ આકાશના કિનારા ઉપર હશે અને તારા પરવરદિગારના ર્થણે તે દિવસે આઠ ફરીશનાઓ પોતાના માથા ઉપર ઊંચકી રાખશે.” (૬૮:૧૭) આતમે દીનના બધી બધા રહસ્યો વ્યક્તિગત જગતમાં છુપાયેલાં છે અને આમ ર્થણે મનલબ સંપૂર્ણ નૂર છે, અને પ્રત્યેક ઈમામ પોતાના સમયમાં એકલોજ ર્થણ ધરાવનાર હોય છે કેમકે તેની મુખારક પેશાનીમાં અકલનું નૂર ર્થણઅઝીમના નામથી કાર્ય કરતું રહે છે. એજ રીતે જ્યારે સાત ઈમામો અલૈહિમુસ્સલામનો વખત પૂરો થઈ જાય છે ત્યારે બાતિની રીતે એક મોટી કયામત આવે છે અને તે વખતે સામૂહિક પ્રકારે મોખીનો અને મોખીનાતની રૂહનો આઠમો ફરીશનો પણ એ કિમામાં શામેલ થઈ જાય છે. જેમની પેશાનીમાં નૂર જાહેર થવાનો ઉલ્લેખ સુરહ (૫૭) આયત ૧૨,૧૮, ૨૮ અને સુરહ તહરીમ (૬૬) આયત ૮માં મોજૂદ છે, તે ટૂંકમાં જૈતૂનના વૃક્ષનું મમ્સુલ (હકીકત) લામકાનમાં નફ્સે કુલ્લી એટલે કે સર્વવ્યાપક રૂહ છે.

એજ એકમાત્ર નૂર દીવાના સ્વરૂપમાં અંબીયા અને ઈમામો અલૈહિમુસ્સલામના બાતિની ધરોમાં પ્રકાશિત થતું રહ્યું છે કેમકે તેઓમાંથી પ્રત્યેક, પોતાના સમયમાં ખુદાવંદનું જીવન ધર હતા અને એજ સુલતે ઈલાહી (ઇલાહી કાનૂન) મુજબ કે જેમાં કોઈ ફેરફાર નથી આવતો, હાલ હેયાત અને હાજર ઈમામ અલૈહિસ્સલામ ખુદાનું પાક અને પવિત્ર ધર છે, જેના અદબ અને આદરના માટે ખુદાએ આજ્ઞા આપેલી છે. અને એ કેટલી મોટી રહેમત છે કે પવિત્ર જમાતખાનું ખુદાના ધરનું પ્રતિનિધિ છે અને તે ઈસ્માઈલી જમાતના માટે મોટું બરકતવંતુ ધર છે કે જેમાં રૂહ અને રૂહાનીયતના મોટામાં મોટા મોઅજ્જાઓ સમાપેલાં છે.

આપણે દોએક બરહક ઈમામને મૌતા અલી (અ.સ.)ની જેમજ માનીએ છીએ અને એ હકીકત છે. આમ જે કંઈ પણ કુરાન, હદીસ,

ખુલ્લાનુલ બપાન વિગેરેમાં ફરમાવેલું છે કે તે મૌલાના અલી (અ.સ.)ના વિષે છે પરંતુ ચોક્કસપણે દરેક ઈમામના વિષે છે અને તેથી કરીને પાક અને પવીત્ર ઈમામ અલૈહિસ્સલામ ખુદાની અજાપબીઓ તથા અચંભાઓનું જાહેરી સ્વરૂપ છે, અને જોનારાઓએ જોયું છે કે મોમીન મહોં અને મોમીન ઔરસોના માટે ઈમામતના નૂરનો ચમત્કાર જમાતખાનાથી જ આરંભ થઈને સમગ્ર કાયેનાન ઉપર છવાઈ જાય છે એટલે કે આ નૂરના બાનિની ચમત્કારો અસંખ્ય છે.

મૌલાના મોટા મોટા ચમત્કારોમાંથી એક ચમત્કાર એ છે કે તેનું પાક નૂર જુસ્સાએ ઈબ્દાઈયા અને નૂરની શરીરના સ્વરૂપમાં દરેક જમાતખાનામાં મોજૂદ છે. જેમકે મહાન પદવીના માલીક ઈમામે પાછલા જમામાં એકથી વધુવાર ફરમાવ્યું છે કે તેમનું પાક નૂર જમાતખાનામાં હાજર હોય છે, જેમ કુરાને હકીમ હિકમતની ભાષામાં ફરમાવે છે કે નૂર પૂરા જગતમાં બલ્કે પૂરા બધાંડમાં ચાલવા માટે હોય છે (પણી બીહી ૬:૧૨૨ તમશુન બીહી ૫૭:૨૮)

અર્થ અઝીમ ઈમામ છે, કેમકે તે નૂરે અર્થને ઉપાડનાર (ધરાવનાર) છે. બૈનુલ મામૂર ઈમામ છે કેમકે તે ખુદાનું આબાદ ઘર છે. બૈનુલ્લાહ ઈમામ છે, એ માટે કે તે હકીકી કીન્ટો છે, પૂજનીય મસજીદ (ખાનાએ કાબા) ઈમામ છે કેમકે મસજીદનો અર્થ છે સીજદો કરવાની જગ્યા અને ઈમામના વ્યક્તિગત જગતમાં રૂંગે અને મલાયકો અખાહનઅાતાના માટે સીજદો કરે છે, અને જમાતખાનું ઈમામ છે, કેમકે તે આ પવીત્ર ઘરની જાન અને પૂરી જમાતનો વહાતો છે.

કેમકે ઈસ્લામ કુદરતી મજહબ છે તેથી ચોક્કસપણે ઈસ્લામજ આફારી દીન (સર્વબ્યાપક દીન) છે, એનો અર્થ એ થયો કે અહીં ઈસ્મ અને અમલતના કારણે ધણાય દરજજાઓનો અવકાશ છે, એનો ખૂબ જ ઉમદા દાખલો સીરાને મુસ્લિમ છે, જેના નાના નાના દરજજાઓ ધણા વધારે છે. પણ મોટા અને પ્રઘ્યાન દરજજાઓ ફક્ત ચાર છે.

(૧) શરીપત (૨) તરીકન (૩) હકીકિત અને (૪) મારફત. આ અર્થોને કુરાને હકીમમાં મળી શકે છે, જેમકે ફરમાવેલું છે કે “અની કુલીન જાલ્લા મિન્કુમ શ્રીરભતવં વ મિન્જા જા” (૫/૪૮)

તરજૂમો : તમારામાંથી (એ જુદા જુદા મજહબવાળાઓ) દરેકને માટે અમોએ એક શરીપત તથા એક તરીકત નક્કી કરી દીધી છે.

સુરહ અઅરાફ (૮)માં ફરમાવેલું છે “હકીકુન અલા અંલા અક્રોલ અલા અલલાહી ઈલા અલહક્ક” (૭/૧૦૫)

તરજૂમો : (અને મૂસા (અ.સ.)એ કણું કે હું) હકીકતને ઓળખનાર છું જેથી અલાહના સંબંધમાં સત્ય સિવાય બીજું કંઈ બોલું નહિ.” આમ કુરાને હકીમમાં જ્યાં જ્યાં હક્કો શન્દ આવ્યો છે ત્યાં હકીકતનો જ ઉલ્લેખ છે, અને એજ રીતે કુરાને મજ્જદમાં મારફતના શન્દો આવેલાં છે, જેમકે “હ ન્યારીકુ” (૨૭/૮૬) પઅરીકુન (૨/૧૪૬, ૬/૨૦, ૭/૪૮, ૧૬/૮૩) પઅરીકુનષ્ઠમ (૭/૪૮) અર્દ્ધહમા (૪૭/૬)

આ પરથી જણાય છે કે ઈસ્લામમાં શરીપતની સાથે સાથે તરીકત, હકીકત અને મારફત પણ જરૂરી - ફરજીયાત છે. અને એ ખુદાવંદી વ્યવસ્થા તથા કાર્યક્રમ મુજબ આ કામ પણ જરૂરી હતું કે મસજીદ અને ખાનકાહના પદ્ધી હકીકતના સ્થાન ઉપર જમાતખાનાનો અમલ શરૂ થઈ જાય, કેમકે હજરત પયગમ્બર (સ.અ.સ.)ની રહેલતની સાથે જોકે પયગમ્બર તરફથી આવનાર વહીનો દરવાજો બંધ થઈ ગયો, પરંતુ કુરાને હકીમ અને હુગુરે અકરમ (સ.અ.સ.)ની કેળવણીના ફળ અને પરિણામો ધીરે ધીરે જાહેર થનાર હતા.

ખુદાવંદાતાનો લાખ લાખ શુક્ર છે કે જમાતખાના જેવી પવીજ જગ્યા સંબંધે એક નાનકડી પુસ્તીકા તૈપાર કરવામાં આવી જેના ધણા ખરા ભાગો આ નાચીજ બંદાના પોતાના અમુક પુસ્તકોમાં પહેલાંથીજ મોજૂદ હતા, એનો પ્રસ્તાવ પાછલા વર્ષ (૧૯૮૮માં) અમેરિકાના પ્રવાસ દરમ્યાન તે વખતે અમલમાં આવ્યો હતો જ્યારે કે અમારા વહાલા મિત્ર, ચીફ એડવાઇઝર અકબર એ. અલીભાઈના ઘરે તેમની ફરીશના જેવી પણી, રેકોર્ડ ઓફિસર શમ્સા અકબર એ. અલીભાઈએ એના પ્રકારનો એક મહિનનો સવાલ રજૂ કર્યો હતો એ સવાલથી કેટલી ભલાઈ થઈ. અમો અમારાં સધળા મિત્રોના આભારી અને શુકરગુજરાર છીએ.

દુનિયાભરમાં ઈમામે આલી મકામ અલૈહિસ્સતામની જેટલી

સંસ્થાઓ છે ખાસ કરીને દીની કેળવણી સંબંધની સંસ્થાઓ. અમે તો તેમના પગની રજના બરાબર પણ નથી. એ ખૂબ જ માનનીય સંસ્થાઓ છે, તેથી અમો તે ઉપર અમતી રીને કુરબાન થઈ જવા ઈરધીએ છીએ, અને અમારી એ ઉપયોગી કુરબાની ઈલ્મી ખિદમતના સ્વરૂપમાં થઈ શકે છે, કે જેથી તે વડે જગતને પણ ફાયદો પ્રાપ્ત થાય. મને વિશ્વાસ છે કે આ નીચ્યતમાં સધળા મિત્રો મારી સાથે છે અને તેઓ માંથી કોઈને કંઈ વિરોધ નથી.

જે લોકો અહીં ઓનરરી રીને એટલે કે અવેતન અમારાં પુસ્તકોનું ભાષાંતર કરે છે, જેઓ કમ્પ્યુટરનું કામ કરે છે, જેઓ એડિટ કરે છે અને જેઓ પુસ્તકના સંબંધી બીજાં કાર્યો કરે છે, તેઓ આ (નમ - નાચીઝ) હકીર બંદાને દરેક તે વ્યક્તિઓના વ્યક્તિગત જગતમાં જીવંત કરી દેવા ઈચ્છે છે, કે જેમને પુસ્તકથી લગત છે અને ફાયદો થાય છે, કેમકે આખરતમાં ન ફક્ત એક સામાન્ય એટલે કે સામુહિક બહેશ્ઠન હશે, પરંતુ તેની સાથે સાથે વ્યક્તિગત જગતની જનત પણ હશે, જેમાં ઈરધા અનુસાર દરેક વ્યક્તિ અને દરેક ન્યામત મૌજૂદ છે.

“અત ખલુક અપાલુક્ષાદ” (મખ્લુક જાણો કે ખુદાનું કુટુંબ છે) જેવી સૌથી ઉમદા અને જીચ્ય કેળવણી જ્યારે રસૂલે અકરમ સહ્બતાઓ અલેહી વ આલેહી વસ્તુમે આપી છે. તો પછી આપણને અતીશય આજીવી સહિત એ દુઆ કરવી જોઈએ કે અય પરવરદિગારે આલમ ! પોતાના ખાસ ઈલ્મના નૂરથી અજ્ઞાનતાની દોષખને ઠંડી કરી દેજે, અને આદમની સધળી ઔલાદ નથા ઈન્સાનીયતના જગતને બહેશ્ઠની અમર ન્યામનોથી માલામાલ કરી દેજે ! ઈલાહી તારા કોષ ઉપર તારી રહેમત ને જીત પ્રાપ્ત છે, માટે એ વાતની અજ્ઞાપની નથી કે તુ સધળા લોકોને માફ કરી દેશે. આમીત !

નસીરુદ્દીન નસીર હુંઅર્દ
૩૧ ઓગસ્ટ ૧૯૮૩

ખુદાનું ધર - જમાતખાનું (ભાગ પછેલો)

ઈસ્લામ પોતાની રૂહમાં પરીપૂર્ણ દીન છે તેમાં સરચાઈ અને હીદાપત તથા ઈલમ અને હિકમત ભર્યો પડ્યા છે. તેનો પ્રત્યેક શબ્દ તથા અમલ અને દરેક વસ્તુઓ જાહેરી તથા બાતિની રીતે અકલી અને રૂહાની ખૂબીઓથી માતામાત અને વિશ્વાસ તથા મારફતના ઈશારાથી ભરપૂર છે. તો આજે આપણે અહીં ઉપર મુજબના વિષય (ખાનાએ ખુદા - ખાનાએ જમાત) ઉપર ચર્ચા કરીએ છીએ. અને એ જાણી લેવું જોઈએ કે શું પાક-પવીત હસ્તી એટલે કે ખુદા કોઈ ધરના માટે મોહતાજ છે કે તેની જરૂરત ખરું જોતા, ઈમાનવાળાઓને છે ? જો આનો જવાબ એ હોય કે અલ્લાહુતાલા કે જે (બનો) જહાનનો રચેતા અને માલિક છે તે મકાન, અને લામકાનથી બેનિપાજ અને વધીને છે. તો તે સ્થિતિમાં એ સવાલ થશે કે જો ખાનાએ ખુદાનું હોવું લોકોની દીની જરૂરિયાતને કારણે છે તો પછી બતાવો કે તેનાથી તેમને શું ફાયદાઓ પ્રાપ્ત થાય છે ? અને તેમાં શું શું રહસ્યો છૂપાયેતા છે ? એનો વિગતવાર જવાબ નીચે મુજબ આપવામાં આવેલ છે.

(૧) જગ્યા અને દિશા અથવા (સમય અને સ્થાન) મકાન વ અમાનના હિસાબે ખુદાની કલ્પના ગણે દરજજાઓ ઉપર નિર્ભર છે. પ્રથમ એ કે બેનુલ્લાહની કલ્પના છે (૨૨/૨૬) બીજું એ કે તે દરેક જગ્યા ઉપર મૌજૂદ છે (૨/૧૧૫) અને ત્રીજું એ કે તે મકાન અને લામકાનથી બેનિપાજ

અને ઉપરવટ છે કેમકે તે સુભાન કુદ્દુસ અને સમદ છે અને આ સર્ચચાઈ સર્વમાન્ય તથા રહીયો ન આપી શકાય તેવી છે. કેમકે ઈસ્તામી શાન-કેળવણી અને હીદાયત કમબધ્ય સ્વરૂપે (રક્ષણે રક્ષણે થનાર) છે માટે એ કામ, (એ અમર) જરૂરી ગણાયું કે પ્રત્યેક મુસ્લીમ વ્યક્તિને સૌથી પ્રથમ ખાનાએ ખુદાના મગ઼ભૂત અકીદાને અપનાવે, અને તેની સાથે સંબંધિત થઈ જાય, તેને વળગી રહે કે જેથી તેને ત્યાંથીજ અલ્લાહ નબારક વ તથાતાના એકજ હોવા વિષેની ઓળખ એટલે કે મારફત પ્રાપ્ત થાય. અને જો કોઈ માણસ આ મૂળભૂત કલ્પનાની હિકમતને નથી સમજતો અને તેને ધ્યાનમાં નથી લેતો તો પછી તે બીજી અને ત્રીજી કલ્પનાના ખજનાઓને સીધેસીધી રીતે પ્રાપ્ત નથી કરી શકતો કેમકે ખુદાઈ કાનૂના વિદ્યુદ્ધ ચાતવું એ નાસીપાસ એટલે કે નિષ્ઠળનાનું કારણ બને છે.

(૨) ઈસ્તામમાં જે રીતે અર્થી-અગ્રીમની કલ્પના છે, તે પણ દીને હક એટલે સાચા દીનની સધળી હિકમતનોનું કેન્દ્ર છે તેનાથી ન ફક્ત ખુદાના ધરની મહાનતા અને બુજુર્ગની સાબની મળી જાય છે પરંતુ સાથે સાથે તેના લીધે ધણી મોઢી મહાનતાની ખાત્રી પણ થઈ જાય છે કે જે મોઢીનો ધરતી ઉપર ખાનાએ ખુદાની આબાධી એટલે તેને વસાવવામાં અને તેની પ્રગતીના કામોમાં લાગેલા છે તેઓ ઉચ્ચ જગતના તે પવીત્ર ફરીશનાઓના જેવા છે કે જેઓ (ખુદાના સિંહાસન) અર્થી ઈલાહી સાથે જોડાપેલાં છે. અથવા તેની આસપાસ ફર્હી કરે છે. આ વર્ણન થકી એ સર્ચચાઈ સ્પષ્ટ થઈ કે જે રીતે ખાનાએ ખુદાની નજીદી અને તેની ઓળખખાણથી માણસોને ફાયદો છે તેજ રીતે અર્થી આતાની નજીદી અને ઓળખખાણથી ફરીશનાઓને મહાનતા પ્રાપ્ત થાય છે, પણ અલ્લાહ સુભાન વ તથાતા દરેક વસ્તુથી બેનીપાઝ અને ઉચ્ચતમ છે.

(૩) ખુદાએ વાહીદની પાક પાકીજા હરતી તે વખતે પણ હતી કે જ્યારે ખાનાએ કાબા નહિ હતું. અને બૈનુલ્લાહ તે વખતે ચણવામાં આવ્યું કે જ્યારે હજરત આદમ અતૈહિસ્તામનો ધરતીના આ ગૃહ ઉપર જિતરવાનો સમય આવ્યો, અને ખુદાવદે આતમની આજ્ઞાથી ફરીશનાઓએ ખાના એ ખુદાનું ચણાતર કર્યું કે જેથી આદમ (અ.સ.) અને તેની ઔતાદ તેની આગળ રજૂ થઈને રૂહાની ફાયદાઓ પ્રાપ્ત કરે. આ પરથી જગ્યાપ

છે કે દીનનો પાપો અને દીનનું મૂળ ખાનાએ ખુદા એટલે ખુદાનું ધર છે, અને એજ ખુદાનું ધર ખાનાએ દીન અને ખાનાએ જમાત પણ છે જેને ઉદ્દુ ભાવામાં “જમાતખાના” કહે છે. “ખુદાનું ધર” કહેવાનો મતલબ એ છે કે તેમાં ખુદાના નૂર અને ગુપ્ત ભેદોના જહેર થવાની કિયા તથા ખુદાની ચાહેત અને બરકતોના નાઝીલ થવાની કિયા થતી રહે છે કે જેથી મોમીનો હંમેશા ખુદાના એ ધરમાં જઈને ફાયદાઓ મેળવતા રહે અને દરરોજ જ્ઞાન અને સત્કાર્યોમાં પ્રગતી કરતા જાય.

(૪) ખાના એ કાબા, કે જેમાં મહાન તાવીતી હિકમતો છુપાયેલી છે, તે પોતાની જગ્યાએ ખૂબજ જરૂરી છે, કે જેથી દુનિયાભરના સધળા મુસલમાનોની હિકમતોને સમજતાં, એકબીજાની સાથેની એકસંપી તથા ઐક્યતાની દીલતને હાથથી જવા ન દયે અને નબુઝતના સમયના મુસલમાનોની જેમ એકજ કોમની ઐક્યતાના દોરામાં પરોવાયેલાજ રહે. તેની સાથે સાથે એ બાબત પણ જરૂરી હતી કે સ્થાનિક રીતે દરેક મુસ્લીમ ગામડામાં ખુદાનું એક ધર બનાવવામાં આવે, કેમકે એ શક્ય નથી કે દરરોજ ઈલાદન કરવાને માટે દૂર દૂરના દેશોમાં રહેતાં મુસલમાનો ખાનાએ કાબામાં પહોંચી શકે, માટે સરવરે અંબીપા (સ.અ.સ.)એ મસજૂદના નામથી ખુદાતાલાનું સ્થાનિક ધર પણ બનાવી દીધું. આ ફક્ત એક ચાર દીવાતો હતી, જેમાં ગ્રાણ તરફ દરવાજાઓ હતા... હજુત મુહમ્મદ (સ.અ.સ.) પછી જેટલી પણ મસજૂદો બંધાણી, તે સર્વેનું અસલ સ્વરૂપ એજ રહ્યું હતું. ધીરે ધીરે મસજૂદની બાંધણી મુસલમાનોમાં એક કળા (હુન્નર) બની ગઈ અને આમ એક ખાસ ઈમારત બાંધકામ એટલે કે શિલ્પ શાસ્ત્રનો વિકાસ થયો. (ફિરોજ સન્સ ઉદ્દુ અન્સાઈકલોપીડીપા).

(૫) ઈસ્લામના તીવ્લાના કેટલાંય નામો છે, જેમકે કાબા, જેનો શાબ્દિક અર્થ થાય છે યોરસ ઈમારત (૫/૮૫) અલ બૈત (૪૨) (૨/૧૨૫) અલ બૈતુલ અતીક (કદીમ ધર) (૨૨/૨૮) બૈતુલ્બાહ (ખુદાનું ધર ૨/૧૨૫) બૈતીન વુગીઅ લિલાસ (તે ધર, જે લોકો માટે નિપુંકત કરવામાં આવ્યું હોય ૩/૮૬) અલ બૈતુલ હરામ (હુરમતવાળું પવીત્ર ધર ૫/૨) અલ મસજૂદુલ હરામ (હુરમતવાળી મસજૂદ ૨/૧૪૪) વિગેરે

ખાનાએ ખુદાના ઉપર ઉલેખાપેતાં નામોમાં કોઈ પણ સહેઠ
વગર એ વાન માનવાનું કારણ મૌજૂદ છે કે જે શિને મુસલમાનોની
ઈબાદતગાહનું નામ મસજીદ બાજળી છે, તેજ શિને નેતું નામ
“જમાનખાના” પણ બાજળી છે, એટલે કે જમાનનું મજહબી ધર. કેમકે
અલાહનું ધર લોકોનું દીની ધર હોય છે, જ્યારે કે બૈનુલાહ, લોકોના માટે
નિપુણ થયેલ છે (૩/૮૬). જ્યારે આપણે ઈતિહાસનાં સંશોધન
(રીસર્ચ)ના પ્રકાશમાં નબુઝનતાના સમપને જોઈએ હીએ, તો નેમાં તેના
સ્વરૂપના પ્રકારે મસજીદ અને જમાનખાનું એકજ જેવી ચાર દિવાતો નજરે
આવે છે. આમ મારા મન મુજબ હજરત રમુલ (સ.અ.સ.)ની મસજીદ,
ખુદાનું સ્થાનિક ધર અને વર્ણમાન નથા ભવિષ્યનું જમાનખાનું હતું, જેને
અલાહ પાકનું કેન્દ્રીય પ્રતિનિધિત્વ પ્રાપ્ત હતું.

(૬) મસજીદનો અર્થ છે સીજદો કરવાની જગ્યા, ઈબાદતખાનું,
વળી તેનો અર્થ ઈબાદત પણ છે અને તેની તાવીલ છે ઈસ્મે આગ્રહ,
અસાસ અને ઈમામે જમાન (અ.સ.). કેમકે રમુલ આતમીનતું હકીકી
ઈસ્મે આગ્રહ અને અકલ નથા જાન વાળું ધર જમાનાનો હાઢી હોય છે.
જેમકે પુસ્તક “દાઈમુલ ઈસ્લામ” પ્રથમ ભાગ (અરબી) “કીનાબે હજજ”ના
વિષયમાં પાના નંબર ૨૮૨ ઉપર ઉલેખ છે કે ફરીશાઓએ ખુદાના ધરનું
ચાણતર કર્યું, તેનો અર્થ એમ છે કે મલાયકોએ ઈસાને કામીલના વ્યક્તિગત
જગતમાં બૈનુલાહ એટલે કે અલાહના ધરનું તૃહાની ચાણતર કર્યું, કેમકે
ફરીશાઓનું અસત કામ તૃહાની પ્રકારનું હોય છે. અને જો એમ માની
પણ તેવામાં આવે છે કે ફરીશાઓ એ સાચેસાચ જાહેરી કાબાને બનાવ્યું
હતું તો તેની તાવીલી હિકમત એમ હશે કે મોભીનોએ કે જેઓ જીસમાની
ફરીશા છે, જીસમાની જગતમાં એક જમાનખાનું બનાવ્યું અને “જેવો
અમલ તેવો મહાત સવાલ”ના કાનૂન મુજબ તેઓના હાથથી
તૃહાનીપતમાં દાખાએ જાનતું ચાણતર કરવામાં આવ્યું.

(૭) હજરત ઈબ્રાહીમ (અ.સ.)એ બૈનુલાહનું ફરીવાર ચાણતર એજ
કેકાણે કર્યું જ્યાં ને નૂહ (અ.સ.)ના સમપન્માં આવેલ તોફાનથી પહેલાં
હતું. આ જગ્યાનો ઈશારો એક એવી હવાએ કર્યો કે જેને હજરત ઈબ્રાહીમ
(અ.સ.)ની શાનિ (સત્તોપ)ના માટે ખુદાવં તથાતાએ મોકલી હતી. જેનું

નામ સકીના હતું. આ હવાના બે માથા હનાં જે એકબીજાની પછવાડે ફરતા હતા, જેની તાવીલ છે ખુદાનો ઝીકર અને તેની તૃહાનીપતન. આ પરથી એ હકીકત જાહેર થઈ જાય છે કે અખાહના જાહેરી ધરની તાવીલી પાશ્ચાદ ભૂમિકામાં નુરાનીપતનના ધરનો ઉલ્લેખ મૌજૂદ છે, કેમકે પ્રન્યેક જાહેરનું એક બાતિન હોય છે, જેમકે બારીતઆલાનું ફરમાન છે "... વ અસ્થળ અલૈકુમ નીઅમહુ આવીરતીઓ બાતીન" (૪૮/૨૬) "અને તેણે તમારા ઉપર પોતાની ન્યામનો જાહેરી અને બાતિની, પૂરી કરી રાખી છે." (૩૧/૨૦)

(૮) અખાહનઆલાનું પવીત્ર ફરમાન છે "વ ઈજ જાયના અલ બેન મસાબનથીનાસી વ અમના વ અલખીનુ વ મીમકામી ઈભાહીમ મુસલ્હી." અર્થ : અને જ્યારે અમોએ ખાનાએ કાબાને સથળા લોકોના માટે સવાબનું સ્થળ અને શાંતિ-સલામતીની જગ્યા બનાવ્યું (અને આજ્ઞા કરી) કે ઈભાહીમના સ્થાનને નમાજની જગ્યા બનાવો (૨/૧૨૫). કુરાનની આ આપનની પ્રથમ તાવીલ : જે શીંને ખુદાના હુકમથી ખાનાએ કાબા જાહેરીમાં સવાબ અને શાંતિ-સલામતીની જગ્યા છે, તેજ શીંને ઈમામે ઝમાન સહ્લાતુલા અલૈહી બાતીનમાં બેનુલાહની હેસીયતે દરેક પ્રકારના સવાબનો વસીલો નથા દરેક પ્રકારની સલામતીનું સ્થાન છે. આનો અર્થ એમ થયો કે ઈમામે બરહક (અ.સ.) બાતિનો ક્રીબ્લો છે, જેના નરહ છદ્યથી ધ્યાનમગ્ન થવું દરેક નેક કામમાં જરૂરી છે, અને સવાબની શીં એજ છે. નમો જોશો કે સવાબનો ઉલ્લેખ પહેલે છે અને અમન (શાંતિ)નો ઉલ્લેખ તેના પછી. એની હિકમત એ છે પ્રથમ મોભીનો પાક-પવીત્ર ઈમામની હતાનાન અને ફરમાબરદારી વડે સવાબ અને નેકીના દરજજાઓ પસાર કરી વ્યે છે. પછી તેના પરિણામરૂપે ઈમામ (અ.સ.)ની તૃહાનીપતન અને નુરાનીપતમાં દાખલ થઈ જાય છે, અને એજ અખાહ તબારક વ તાલાનું બાતિની ધર છે, જેમાં શાંતિ જ શાંતિ છે એટલે કે કોઈ ભય અને જોખમ નથી.

જે શીંને જાહેરીમાં હજરત ઈભાહીમ (અ.સ.)નું સ્થળ ખાનાએ કાબાની એક એવી જગ્યા છે જગ્યાં એક પન્થર હતો, તેજ શીંને બાતિની ધર એટલે કે ઈમામે મુખીનની નુરાનીપતમાં એક અકલી મોતી છે. ત્યાં

સુધી પહોંચીને નમાજની હિકમતોને પ્રાપ્ત કરી લેવાને માટે ફરમાવામાં આવેલું છે.

બીજી નાવીલ: જે રીતે ખાનાએ કાબા અલ્લાહનું કેન્દ્રીય ધર છે, તેજ રીતે જમાતખાનું ખુદાનું સ્થાનિક ધર છે. અથવા એમ કહેવું જોઈએ કે જેમ બૈનુલ્લાહ શરીર શરીરપતના સ્થાન ઉપર છે તેમ પવીજ જમાતખાનું હડીકતના સ્થાન પર છે. તેથી, ઉપર ઉલ્લેખાયેલી કુરાનની આપાતમાં જે ગૂણોનું વર્ણિન ધરેલું છે તે ખુદાના આ ધર વિષે પણ છે, જે જમાતખાનાના નામે પ્રખ્યાત છે. માટે ઈસ્માઇલીયતની માન્યતા તથા કુરાની હિકમત મુજબ જમાતખાનું સવાબની જગ્યા અને શાંતિનું સ્થાન છે. આનો અર્થ એ છે કે દીનની સધળી આજ્ઞાઓ તથા બધન (મનાઈઓ)નો એકદર સવાલ જમાતખાનામાં કેન્દ્રીત છે. અને તુહાની શાંતિ અને સંતોષ પણ તેમાંજ છે, કેમકે જમાતના આ દીની ધરને બેવડો ગૂણ પ્રાપ્ત છે કે તે જો એક તરફથી ખાના-એ-કાબાનું પ્રતિનિધિ છે તો બીજી તરફથી તે બરછક ઈમામનું પ્રતિક છે, જ્યારે કે ઈમામ અલૈહીસ્સલામે ઈલાહી ઈરદ્ધા મુજબ પોતાના વ્યક્તિત્વ અને જાહેરી અને બાતિની નિકટનાની જગ્યા જમાતખાનું દીઘેલ છે. આમ પ્રથમ તથકે જમાતખાનાના માટે આજ ‘મુકામે ઈબ્રાહિમી’ અર્થોનું ઈબ્રાહિમનું સ્થાન છે.

(૬) સુરહ આલે ઈમરાન (૩:૭૬) માં રબ્બે ઈજગતનું ફરમાન છે “બેશક, તે ધર કે જે સૌથી પહેલાં લોકોના માટે નક્કી કરવામાં આવ્યું તે એ ધર છે કે જે મક્કામાં છે જેની સ્થિતિ એ છે કે તે બરકતવાળું છે અને સધળી દુનિયાવાળાઓના માટે માર્ગદર્શક છે” આ મુખ્યારક આપતમાં કેટલાંય હિકમત ભરેલાં ઈશારાઓ છે જેમનામાંનો એક ઈશારો એ છે કે “અવ્યલ” (પ્રથમ) કે જે કમાંક (ORDINALS) નો પાયો છે અને નેની જરૂરિયાત સદાય એ હોય છે કે અવ્યલ એટલે કે પહેલાંના પછી બીજા, ત્રીજા, ચોથા, પાંચમા વિગેરે પણ હોય એનો સાર એ છે કે જો કે લોકોનું સર્વપ્રથમ અને કેન્દ્રીય ધર મક્કામાં છે તેમ છનાં નબુઝતના સમયમાં તથા ઈમામતના વખતમાં સામાન્ય કષા ધરાવના તથા સ્થાનિક રીતે ઘણા બધા ધરો (જમાતખાનાઓ) હશે.

બીજો ઈશારો એ છે કે જે રીતે લોકોના માટે સર્વપ્રથમ દીની ધર મક્કામાં નિયુક્ત થયું, તે જ રીતે અભ્યલ ઈમામ (મૌલા અલી અ.સ.) પણ મક્કામાં નિયુક્ત થયા કે જેઓ લોકોના માટે નૂરાનીપત અને રૂહાનીપતનું ધર છે, જેમાં તે લોકોના માટે બરકતો અને હિદાપતો છે કે જેઓ વ્યક્તિગત જગત બની જાય છે.

ગીજો ઈશારો એ છે કે “બક્કલ્હ”નો એક અર્થ બોલતી વખતે અથવા રટણ કરતી વેળાએ ગીરીપા વ જારી નો પણ થાય છે અને તેનો નાવીલી સાર એમ છે કે લોકોના માટે સર્વપ્રથમ રૂહાનીપતનું ધર ઈશ્કે મૌલાના ચમકદાર, ઝળહળતા અશ્રુઓથી બનાવવામાં આવે છે કે જે દીલવાળાઓ એટલેકે મૌલાથી ઈશ્ક કરનારાઓના માટે બરકતો અને હિદાપતોથી ભરપૂર છે.

ચોથો ઈશારો એ છે કે ખાનાએ કાબા, ઈમામ (અ.સ.) અને જમાતખાનું જો એક તરફ ખુદાના ધર છે તો બીજી તરફથી લોકોના ધર છે, કેમકે આ પાક ધરોમાં જે બરકતો અને હિદાપતો છે તે લોકોના માટે છે અને તેમનું ખુદાતાત્ત્વથી મળી જવું અથવા સંબંધિત થઈ જવું તે એ કારણે છે કે તે (ખુદા તાત્ત્વાની) ખાસ મીલકત છે.

(૧૦) સુરહ નૂરમાં ફરમાવવામાં આવ્યું છે કે “(તે નૂર) એવા ધરોમાં પ્રગટે છે કે જેના સંબંધે ખુદાએ આશા આપેતી છે કે તે (ધરો)નું સન્માન કરવામાં આવે તેમાં તેનું નામ લેવામાં આવે જેમાં સવાર સાંજ લોકો તેની તસ્બીહ પઢે છે.” (૨૪:૩૬) આ ધરોનો હેતુ અથવા આ ધરોનો ઉલ્લેખ કરવાનો અર્થ છે પાક પવીત્ર ઈમામો સહ્લાતુલ્લાહ અલૈહીમ. વળી આ ધરો જમાતખાના છે કે જેમાં નૂરે ખુદાવંદીનો દીવો પ્રકાશિત થાય છે જેનો અનુભવ તથા તેની ઓળખ ચોક્કસ છે.

(૧૧) ખાનાએ કાબા જાહેરી પ્રતિક, ઉપમા અને નમૂનો છે, તે કુરાની આપતોનો કે જેની તાવીલી હિકમતનો સંબંધ ખુદાતાત્ત્વાના જીવન ધર એટલે કે ઈમામ અલૈહિસ્સલામથી છે અને ઈમામની ઓળખાણ કે જે અતીશય જરૂરી છે તે ઈતાઅત તથા ફરમાબરદારીનું સ્થાન જમાતખાનું છે કેમકે તે સવાબની જગ્યા તથા અમન (શાંતિ)નું સ્થળ છે.

જેમ દરેક વસ્તુની તુહ હોય છે નેજ રીને જમાનખાનાની એક મહાન તુહ છે જે ઈમામે જમાન (અ.સ.)ની તુહ એટલેકે નૂર છે, જેમાં જમાની તુહ જીવન થઈ જાય છે. જો નમો વિક્રિવાસ કરો છો કે જમાનખાનામાં ઈમામે બરહક (અ.સ.) નું નૂર મૌજૂદ છે તો એ પણ જાણી વ્યો કે તેજ નૂર અલ્લાહ નાલાનું જીવન થર છે. જેમકે કુરાનમાં ફરમાવેલું છે કે નમારા માટે તો ઈબ્રાહિમ નથા તેના સાથીઓના (કાર્ય નથા વાણી)નો સારો નમૂનો મોજૂદ છે. (૬૦/૪) આ રબ્બાની શિક્ષાણ મારફત ચોક્કસપણે એ જાણાઈ આવે છે કે આમ તો જહેરીમાં હજરત ઈબ્રાહિમ (અ.સ.)ની સાથે ધણા લોકો હના, પણ જે લોકો બાતિનમાં નેવણની સાથે હના તેઓ નેવણની ફરમાબરદારીમાં ઉચ્ચ દરજજન ઉપર પહોંચી ગયા હના. જો આમ ન હેત તો તેઓના સારાં ચારીઓ (તેઓના સદ્વર્તન) હજરત ઈબ્રાહિમના સદ્વર્તનનથી મળન નહીં. હવે પૂછવાનું એ છે કે એવાં લોકો કોણ હના અથવા તો કોણ છે? ને છે આતે ઈબ્રાહિમ (અ.સ.) એટલેકે અંબીયાઓ અને ઈમામો અલૈહીસ્સ્લામ જેમનું જહેર થવું જનાબે ખલીલુલ્લાહ (અ.સ.)ના માટે ખૂબજ જરૂરી હતું. (૨: ૧૨૪) અને મહેરભાન ખુદાએ આતે ઈબ્રાહિમને સર્વ કાંઈ દઈ દીધું હતું. (૪:૫૪)

તેથીજ હજરત મહમદ પગપભર સહ્લલાહો અતૈહી વઆતેહી વરસતમે ખુદાના હુકમથી હજરત ઈબ્રાહિમ (અ.સ.)નું અનુસરણ કરનાં, ન ફક્ત ખાનાએ કાળને કીબતો બનાવ્યો પરંતુ તેની સાથે સાથે સ્થાનિક રીને પણ ખુદાનું એક થર (મસજૂદ) બનાવ્યું અને પવિત્ર ઈમામોએ પણ પોતપોતાના સમયમાં મસજૂદ કે જમાનખાનાના નામથી અલ્લાહના એવા ધરો બનાવ્યા.

(૧૨) સુરહ કસસ (૨૮:૫૭)માં ફરમાવવામાં આવ્યું છે કે “શું અમોએ તેઓને એવા અમનો અમાનવાળા પવીત્ર હરમમાં જગ્યા નથી આપી કે જ્યાં દરેક પ્રકારના ફળ ખેચાના ચાલ્યા આવે છે, જે અમારા નરકથી ખાવા માટે મળો છે. પરંતુ તેઓ માંહેના ધણા લોકો નથી જાણતા.” જો નમો ધ્યાનથી વિચારી જુઓ તો સ્પષ્ટ રીને જાણાઈ આવશે કે “સમરાતુ કુલ બૈદીન” અર્થાત સધળી વસ્તુઓના જહેરી મેવા (ફળો) કયાંય પણ પોતપોતેજ ખેચાઈને નથી આવી શકતા, પરંતુ આ હકીકત છે કે પયગભર

(અ.સ.) નથા ઈમામ સલવાતુલ્લાહ અતૈલીમા, જે જગ્યાને ઈભાદનના માટે નિપુંગ કરે ત્યા દરેક વસ્તુઓના તૃણાની મેવાઓ બેચાઈને પોતેપોનેજ આવના રહે છે. અને આજ તૃણાની મોઅળ્જાઓ જમાતખાનાના સંબંધે છે.

જ્યારે કુરાને હકીમે કષું કે “સભરાતુ કુલ્લ શૈઠન” (સધળી વસ્તુઓના મેવા) તો આ ખુદાવંદી બોત પ્રમાણે, ખનીજ-પત્થર, વનસ્પતી, હેવાન નથા ઈન્સાન દરેકદરેક એક વૃક્ષ જેવા ગણ્યાય કે જેથી તેઓમાંના પ્રત્યેકનું ફળ ખાનાએ ખુદા તરફ આવે. પણ આ ફક્ત અને ફક્ત તૃણાની સ્વરૂપે શક્ય છે. અને જમાતખાતુ ને સ્થાન છે કે જ્યાં ઈમામે જમાન (અ.સ.)ની મહાનમરલબાધારી તૃણ (એટલેકે નૂર) કાર્ય કરે છે, જેના તરફ દુનિયાભરની વસ્તુઓની તૃણે બેચાઈ આવે છે. જેમકે ઈમામે મુખીનમાં કાપનાતની સર્વ વસ્તુઓ સમાઈ જાય છે. (૩૬:૧૬). આમ હકીકી મોભીન માટે જમાતખાના સંબંધે આ રોશન દલીલો પુરની છે.

Institute for
Spiritual Wisdom
and
Luminous Science
नસીરુદ્દીન નસીર હુંગાઈ
૧૦ ડિસેમ્બર ૧૯૮૪

Knowledge for a united humanity

ખુદાનું ધર - જમાતખાનું

(ભાગ બીજો)

(૧) એ સર્વચાઈમાં કોઈ શકા નથી કે ખાનાએ ખુદા ખાનાએ જમાત છે. અને ન તો એ વાતમાં કોઈ શકા છે કે જે રીતે દીનનું કેન્દ્રસ્થળ (ધર) ખાનાએ કાબા છે તેજ રીતે સ્થાનિક ધર જમાતખાનું છે. અને આ વહીવટ તફન અલ્લાહ તાદાલાની સુલાન (આદન) તથા કુદસના કાપદાના મુજબ છે કે સદાપ રહેમતો અને બરકતોનું સ્થાન જહેરી રીતે તથા બાતીની રીતે બંદાની વધુ નજિક કરી દેવામાં આવે છે. જેમ હજરત આદમ અતેહીસ્સલામના દુનિયામાં આવવાની સાથે સાથે તેવણું (અ.સ.) તથા તેવણુંની ઓતાદના માટે અહીં ખાનાએ ખુદાનું ચાણુનર કરવામાં આવ્યું, જે આ ધરતી ઉપર અર્થે અઝીમતો દરજનો રાખે છે, કેમકે ખુદાના અર્થે (તખા)નો જે સાર છે એજ સાર ખુદાના ધરનો પણ છે. અને જેને હજરત રસુલુલ્લાહ સલ્લાહુલ્લાહે અતેહી વ આતેહી વસ્તુલમે હીજરત પછી મદીના મુનબ્બરામાં અલ્લાહ પાકનું એક બીજું ધર બનાવ્યું, જેને આપણે પ્રથમ મરણું પણ કહી શકીએ છીએ તથા સર્વપ્રથમ જમાતખાનું પણ, કેમકે મૂળમાં આ બનોનું સ્વરૂપ તથા હીકત એકજ છે. બહરહાલ તે ખુદાના કદીમ (હંમેશાના) ધરનું કામચલાઉ ધર હતું. આનો એ અર્થ થયો કે ખાનાએ કાબાને અર્થે અઝીમતું પ્રતિનિધિત્વ પ્રાપ્ત છે અને જમાતખાનાને કાબા શરીરનું પ્રતિનિધિત્વ.

(૨) તમો એ સત્યથી જાણકાર છો કે ઈસ્લામમાં નકવા (પરહેઝગારી)નું ધાણું જ મહત્વ છે. કેમકે તકવા એ સધળી ઈબાદનોની જાન

છે, અને એ હેઠુને પામવાના માટે ધણું બધું કરવું પડે છે, પરંતુ શાઈરીલાહ એટલે કે ખુદાની નીશાનીઓની અને રહેમનની શાન જુઓ કે નેની શીઝ જાળવવા અને અદબ કરવા થકી દ્વારાં દીલની પરહેઝગારીનો અમલ બની જાય છે. (૨૨:૩૨) ઈમામેજમાન સલ્વાતુલ્લાહ અલૈહી વસ્તુલમ, કે જે કુરાને નાતિક છે, તેઓનું પાક અને પવિત્ર વ્યક્તિત્વ તથા જમાતખાનું શાઈરીલાહ (ખુદાની નીશાનીઓ)માંથી છે, તેથી તેની શીઝ જાળવવી એ દીલની પરહેઝગારીનું પરિણામ પણ છે અને દરજને પણ, કેમકે તેમાંથી એક ખુદાનું બાતિની ધર છે અને બીજું જાહેરી ધર.

(૩) સુરહ હજજના (૨૨:૨૬) એક ફરમાનનો તાવીલી સાર એ છે કે “ખુદાતખાલાએ હજરત ઈબ્રાહિમ (અ.સ.)ને જૈતુલ્લાહ ગણાવ્યો હતો કે જેથી આ મરતબાની રૂહાનીપત અને નૂરાનીપતમાં તૌહીદ (અલ્લાહ એક છે)ની મારફત (ઓળખાણ) પ્રાપ્ત થાય, અને ખુદાની સાથે કોઈ વસ્તુને શરીક કરવામાં ન આવે. રખ્યુલ ઈજાતે તેવણે નામદાર (અ.સ.)ને એ પણ આજ્ઞા આપી હતી કે તેઓ અલ્લાહના જીવન ધરની સિખાંતિક રૂહાની અને અકલી પાકીજગી કરે કે જેથી તેમાં ગ્રાણ પ્રકારના ફરીશતાઓ આવી જાય અને તે છે તવાફ કરનાર (ચો તરફ ફરનારા) ક્યામ અથવા એંતકાફ કરનારા (શાંતિયિતે બેસીને ધ્યાન ધરનારા) અને સીજદો કરનારા.

(૪) પવિત્રગ્રભર તથા ઈમામના પવિત્ર વ્યક્તિત્વમાં રૂહાની મરણું અને નૂરાની જમાતખાનું હોવાનો ખુદાઈ કાયદો સંદાધી ચાલતો આવ્યો છે, જેમ હજરત નુહ અલૈહિસ્સલતામે આ નૂરાનીપતના ધરને “બૈતી” એટલેકે મારું ધર (૭૧:૨૮) કષ્ટું અને મોભીનોમાંથી જે વ્યક્તિઓ આમાં દાખલ થઈ ચૂક્યા હના, તેઓ “અહેલેબૈત” (એટલે કે ધરવાળાઓ) કહેવાતા હના. તે કુરાનનો ઈરશાદ આમ છે. “રઘુગૃહીરતી વ લી વાતીદીયી વ લી મન દખલ બૈતી મોભીનંબ્ય વ લીલ મોભીનીન વલ મોભીનાતી...” (૭૧:૨૮) “ઓ મારા પરવરદિગાર! મને અને મારા મા-બાપને તથા જેઓ ઈમાનની કમાતીપતની હાલતમાં મારાં (રૂહાની) ધરમાં દાખલ થઈ ગયા છે તેઓને તથા સધણા ઈમાનદાર મુસલમાન પુરુષો તથા સ્ત્રીઓને માફ કરી દે. તમો જુઓ છો કે હજરત નુહ (અ.સ.)ની

આ હિકમત સભર દુઓમાં ઈમાનવાળાઓ બે દરજાઓમાં અર્થીત આમૃક મોમીનો ઈમાનની કમાલીપતના કારણે તેવણે (અ.સ.)ના નુરાનીપતના ધર (એટલેકે ખુદાના ધર)માં દાખલ થઈ ચૂક્યા છે, અને ધરણ મોમીનો તથા મોમીનાતો હજી સુધી તે દરજામાં દાખલ નથી થઈ શક્યા.

(૫) ખુદાના પયગમ્બર સહલલાહો અતૈહી વ આતૈહી વસહલમ પોતાના સમયમાં ખુદાનાલાનું જીવન ધર (૨:૨૬) તથા નુરાનીપતનથી ભરપૂર ચમત્કારિક જમાનખાનું હતા. જેમ સુરહ અહુકાબ (૩૩:૩૩)માં ફરમાવવામાં આવ્યું છે “અલ્લાહનાલા એ ઈરછે છે કે ઓ (નુરાનીપતનના) ધરવાળાઓ નમારાથી અપવીત્રનાને દૂર રાખે અને તમોને (દરેક રીતે, જાહેરી તથા બાનિની) પાક અને સાફ રાખે. આ પવીત્ર ધર નબુઝન તથા ઈમામતનું નૂર હતું, અને એહેલેબેન (ધરવાળાઓ) પંજનન પાક હતા, એટલે કે હજરત મુહમ્મદ મુસ્લિમ (સ.અ.સ.), હજરત અતી મર્તજા (અ.સ.), હજરત ફાતીમા ઓહરા (અ.સ.), હજરત ઉસને મુજજનબા નથા હજરત હુસૈન સૈય્યદુશોહદા સલ્વાનુલ્લાહ અતૈહીમ. એજ નુરાનીપતનનું ધર, અલ્લાહ નાલાનું બોલવાવાનું ધર અને અકલી નથા તુહાની જમાનખાનું છે, અને એજ ને હિકમતનું ધર છે, જેના વિશે હજરત પયગમ્બર સાહેબે ફરમાયું કે “હું હિકમતનું ધર છું અને અતી (અ.સ.) તેનો દરવાજો છે.” આમ આ તેજ મુખારક અને પવીત્ર ધર છે જેમાં કુરાનની આપન (૨૪:૩૪) મુજબ નૂરે ખુદાવંદીનો દીવો પ્રકાશિત છે.

(૬) અતે સંબંધિત હીકિતને મધ્યર રીતે રજૂ કરવાના આશયથી એવો સવાલ કરવામાં આવે છે કે “સીરાને મુસ્લિમ કોનો છે? શું એ ખુદાનો છે અથવા અંબીયા નો? શું આ રસ્નો હજરત મહમ્મદ પયગમ્બર (સ.અ.સ.)નો છે કે ઈમામ (અ.સ.)નો? શું આ (રસ્નો) મોમીનોના માટે નથી?” આનો જવાબ એમ છે કે સીધો રસ્નો સૌથી પ્રથમ તો પાક અને સૌથી મહાન ખુદાનો છે કેમકે સીધા રસ્નાનો છેડો (મંજીલે મકસ્સુદ) નેજ છે, એટલે કે સૌને તેના (ખુદાના)જ ખાનાએ નૂર એટલેકે નૂરના ધરમાં જવાનું છે (૨:૧૫૬, ૪૨:૫૩) વળી સીધો રસ્નો સધળા અંબીયાઓ અતૈહિમુસ્સલામનો છે, કેમકે તેવણે માનવંત સાહેબો તે રસ્ના ઉપર લોકોના માટે માર્ગદર્શક હતા (૪:૬૮, ૧:૭). આ સીધો રસ્નો, છેલ્લા

જમાનાના પયગમ્બર સત્ત્વલલાહે અલૈહી વસ્ત્તમનો છે, એ માટે કે તેઓ માનવંત રસુલોના સરદાર છે (૧૨:૭૮) વળી આ રસ્તો જીવ્યતમ મુકામવાળા ઈમામો અલૈહીમુસ્સલામનો છે, કેમકે તેઓ બરહક હાડી અર્થાત સાચા હીદાપતન કરનારા છે (૧૩:૭), અને એ પણ સત્ય છે કે સીરાતે મુસ્લિમ મોમીનોની હીદાપતના માટે બનાવવામાં આવેલ છે (૪:૧૧૫). જીલ્કુલ એજ શીતે, તે અતીશય પાક અને પવીત્ર ધર કે જે રષ્યુલ ઈલ્જાતનું ધર છે, તે ઉપર ઉલ્લેખાપેલ સધળા દરજાઓનું છે. જોકે ખુદાની બેમીસાલ હસ્તી મકાન અને લામકાનથી બેનીયાઝ અને ઉપરવટ છે પરંતુ તેની વહેદાનીપત (તેના એક હોવા)ની મારફત એટલે ઓળખાણ ખાનાએ તુરાનીપતથી બહાર રહીને મેળવી શકતી નથી (૨૪:૩૫) આ ધર કે જે રહેમતો અને બરકતોથી ભરપૂર અને મારફતના નૂરથી ઝગમગતું છે, તે અંબીયાઓ નથા ઈમામો અલૈહીમુસ્સલામનું નૂર છે (૨૪:૩૬) અને એજ નૂરથી ભરેલું ધર મોમીન મરદી નથા મોમીન ઓરતોનું પણ છે (ન્યારે) કે જ્યારે તેઓ પૂરેપૂરી શીતે તેમનું અનુસરણ કરે છે - (કરમાન બરદારી કરે છે) (૬૬:૮, ૫૭:૧૨).

(૭) આ કુદરતનો નીપમ છે કે દેક વસ્તુ આરંભમાં એક મર્યાદિત સાંચામાં બને છે. તેના સિવાય કોઈ પણ વસ્તુનું અસિલ્વમાં આવવું અશક્ય છે. વૃક્ષોના ફળ છીલટા વગર અને અંદરનો ગરલ (મગજ) ગોટલી વગર નથી બની શકતા અને જે શીતે માનવીનું અસીલ્વ તથા ચહેરો તેની માતાના ઉદરમાં (બરચાદાનીમાં)થી બહાર બની નથી શકતો અને બીજી તરફથી તમો એ પણ જુઓ છો કે અમુક વસ્તુઓ કોઈ બીબા કે સાંચા વગર વિખરાપેલી છે, જેમ ચાર નલો એટલે કે માટી, પાણી, હવા અને અગ્ની. તો ખુદાના હુકમથી રસુલુલ્લાહ (સ.અ.સ.) અને સાહેબે અમે અલ્લાહ તબારક વ તાલાતાનું એક સ્થાનિક ધર બનાવી દીધું, કે જેથી (એજ બીબામાં) એજ સાંચામાં ઠળાઈને દેક મુરીદ હીકિતમાં મોમીન કહેવાય અને તેનો એક ઈમાની નથા રુહાની ચહેરો બની જાય.

(૮) જ્યાં રહેમતે કુલ એટલે કે સર્વવ્યાપક ખુદાની રહેમતના નીપમ મુજબ એ શક્ય છે કે અર્ણેઅર્જીમનો એક નમૂનો, ખાનાએ કાબાના સ્વરૂપમાં ધરતી પર ઉતારવામાં આવે, પછી તોફાનના જમાનામાં ચોથા

આસમાન ઉપર ઉપાડી લેવામાં આવે. પછી હજરત ઈબ્રાહિમ (અ.સ.)ના સમયમાં પરતી ઉપર નેનું નવેશીરેથી ચણતર થઈ શકતું હોય અને પછી નભુલ્યના વખતમાં જ્યાં સ્થાનિક રીતે પણ ખુદાનું એક ધર બનાવી શકતું હોય તો ત્યાં એ પણ શક્ય છે કે જમાતખાનું, મહેરબાન ખુદાના જાહેરી ધર એટલેકે કાબાશરીએ અને બાતીની ધર (ઇમામ)નું હકીકી પ્રતિનિધિત્વ કરે અને એ વાત હક તથા હકીકત છે અને તેમાં ૨૪ જેટલી પણ શંકા નથી.

(૮) જમાતખાના ગ્રાણ છે : પહેલું આત્મભી જમાતખાનું (વિશ્વ વ્યાપી) કે જે ઇમામે ઝમાન સહ્વાનુલ્લાહ અલૈહીની મુખારક હસ્તી છે. બીજું સ્થાનિક જમાતખાનું કે જે શહેર અથવા કસબા કે ગામ અથવા મોહલ્લાનું જમાતખાનું છે અને ત્રીજું વ્યક્તિગત જમાતખાનું કે જે મોમીન બંદાનું દિલ છે. પણ આ ગ્રાણેમાં રહેલી સંબંધિત હિકમત સ્થાનિક જમાતખાનામાં છે કેમકે ત્યાંજ ધીરધીરે ઢુહાની પ્રગતિ થાય છે અને દિલના જમાતખાનાનો દરવાજો ખુલી જાય છે પછી તે ઇમાનના નૂરથી પ્રકાશિત થઈ જાય છે અને તેમાંજ પવીત્ર ઇમામના દીદાર થાય છે જે નૂરનીપતનું હકીકી જમાતખાનું છે.

(૯૦) સુરહ પુનુસ (૧૦:૮૭)માં અલ્લાહ નબારક વ તાઓતાનું ફરમાન છે કે “અને અમોએ મુસા અને તેના ભાઈ (હાડુન)ની પાસે વહી મોકલી કે મિસરમાં તમારી કોમના માટે ધર બનાવો અને પોતપોતાના ઘરોનેજ મસજૂદ તરીકે ગણાવીને નીયમિત રીતે નમાજ પણો અને મોમીનોને ખુશખબરી આપી દ્યો. દરેક એવા શહેરને મિસર કહેવામાં આવે છે જેની યોતરદ્દ રક્ષણાની દીવાલ હોય. આનો હેતુ છે ઢુહાનીપતનું શહેર, કેમકે તેની આજુભાજુ- ચારે તરફ રક્ષણાની દીવાલ છે બલ્કે તેનો એક દરવાજો પણ છે, આમ આ હિકમત ભરેલી આપતમાં વ્યક્તિગત જમાતખાનાઓની ઢુહાની પ્રગતિનો ઉલ્લેખ ફરમાવેલો છે, અર્થાત પાક અલ્લાહે પયગમ્બર અને ઇમામ અલૈહીમા અસ્સલામને આજા આપી કે તેઓ પોતાની કોમના હૃદ્દે દીનના માટે ઢુહાનીપતના શહેરમાં ધર બનાવે અને તે ઘરોને ખુદાના ધરનો દરજજો આપીને દાવતેહકનું કામ કરે અને આવા ઉપર જવા અને પ્રગતિ કરવા

થકી મોમીનોને અમલી રીતે ખુશખબરી દયે.

(૧૧) સુરહ તૌબા (૮૦૮)માં ફરમાવેલું છે કે “ખુદાની મસજીદોને બસ ફૂકત તેજ શખ્સ (જઈને) આબાદ કરી શકે છે કે જે ખુદા અને આપેરતના દિવસ ઉપર ઈમાન લાવે અને નમાજ પઠનો રહે તથા ઝકાત દેનો રહે અને ખુદાના સિવાય (અન્ય) કોઈથી ન ડે તો બહુજ જલ્દી એજ લોકો હીદાપત પામેલાં લોકોમાંથી હશે. અતે આવેલ “મસાજુદલાહી”ના માટે જો કહેવામાં આવે કે તેનો ઈશારો દુનિયાભરના જમાનખાનાઓ અથવા મસજીદો તરફ છે, તો પછી એકજ શખ્સ તે સધળાઓની આબાධીમાં કઇ રીતે ભાગ લઈ શકે છે ? સ્પષ્ટ છે કે આ વાન તો શક્ય નથી. માટે આ ફરમાન તાવીલી હિકમત તલબ છે, અને હિકમત એ છે કે ખુદાની મસજીદો અથવા જમાનખાનાઓ ગ્રાણ દરજજાઓમાં છે, જેમકે ઉપર (૮)માં જાણવેલું છે. વિશ્વવ્યાપી જમાનખાનું (અર્થાત જમાનાના ઈમામ) સ્થાનિક જમાનખાનું અને દિલનું જમાનખાનું. અને આ ગ્રાણેને એક સાથે ફૂકત તેજ શખ્સ પોતાની હાજરી વડે આબાદ કરી શકે છે કે જે ખુદા તથા યૌમે આખીર (ઈમામ અ.સ.) ઉપર ઈમાન લાવે તથા નમાજ કાયમ કરે એટલે કે દાવતનું કામ કરે અને જાહેર તથા બાતિની ઝકાત દેનો રહે.

જ્યારે મોમીન બંદી વિશ્વાસ અને પ્રેમથી સંબંધિત જમાનખાનામાં જઈને અક્ષાહતઆલાની બંદગી કરે છે, તો આ હિકમત ભરેતા અમલને લીધી ન ફૂકત જમાનખાનું આબાદ થાય છે પરંતુ તેની સાથે સાથે વ્યક્તિગત અને વિશ્વવ્યાપી જમાનખાનું પણ આબાદ થાય છે, કેમકે ખુદાનાલાના આ ગ્રાણે ધરો એકબીજાથી સંબંધિત અને એકબીજાથી મળેલા છે, કારણકે મોમીન જમાનખાનાથી સંબંધ રાખે છે અને ઈમામે જમાન સલ્વાનુલાહ અલૈહી જમાનખાનાની તૃહ છે ને ઉપરાંત એ પણ એક હકીકત છે કે જે મોમીન જમાનખાના ઉપર સંપૂર્ણ વિશ્વાસ રાખે છે તેની તૃહના કણોમાંથી એક ખાસ કણ સદાય બરહક ઈમામ (અ.સ.)ની મુખારક તથા પવીગ વ્યક્તિત્વની સેવામાં રહે છે. નમો તૃહની હકીકત વિષે શોધ કરી શકો છો અને તૃહની કણો સંબંધે લેખોનો અભ્યાસ પણ કરી શકો છો કે જેથી તૃહના બસીત (ક્રેલાઅલા) તથા સર્વવ્યાપક

હાયાની સ્થિતિ જણાઈ શકે.

(૧૨) ફરમાવવામાં આવેલું છે કે “મોમીનનું દિલ અખાહનઆલાનું અર્થ (સિંહસન) છે.” પણ અતે પૂછવાની તથા જાણવાની જરૂરત છે કે આ વાતની હકીકત શું છે ? કેમકે શબ્દ “મોમીન” નો ધણા લોકોને લાગુ પડે છે પણ “અર્થ”ની કલપના ધારીજ જીંચી છે માટે નમો આ હિકમતને ધારીજ ખૂબી સાથે દિલમાં જીતારી લ્યો કે મોમીનનું દિલ ઈમામે જમાન સત્ત્વાતુલાહ અલૈલી છે, અને તેજ પવીત્ર ઉસ્તીમાં ખુદાનું તૂર જલ્લવાગર છે. જેમકે કુરાને હકીમમાં ફરમાવેલું છે કે “અને જાણી લ્યો કે અખાહનઆલા મનુષ્ય તથા તેના દિલ વચ્ચે આડો આવી જાય છે” (૮/૨૪) અર્થાત હકીકી જ્ઞાનના પ્રકાશમાં નમે આ કસોટીના નિયમને જાણી લ્યો કે માનવી અને તેના દિલ (એટલે કે ઈમામે જમાન)ની વચ્ચે ખુદા થા માટે આડો આવી જાય છે ? ચોક્કસપણે તેમાં હિકમત ભરેલો ઈશારો અને સફળનાનું રહસ્ય બસ એજ છે કે તે દરેક શર્ષસ પોતાના હકીકી દિલની સાથે અખાહની પાસે રજુ થાય છે, તે પાછો ફરીને ત્યાંથી આગળ વધે જ્યાં તેનું દિલ છે. આ ઉપરથી સ્પષ્ટ થયું કે હકીકતમાં દિલનું જમાતખાનું પણ ઈમામે જમાન છે.

જ્ઞાન તૌફિકી ઈલા બિલાહ.

and
Luminous Science
-નસીરુદ્દીન નસીર હુંઝાઈ

Knowledge for a united human ૨૦ ડિસેમ્બર ૧૯૮૪.

જમાતખાના સંબંધે સવાલો

સવાલ ૧ : બુગુર્જવાર અલ્લામા સહેબ ! શું તમો મહેરબાની કરીને ઉત્તર વિસ્તારમાં જમાતખાના વિષે કશું જણાવશો કે ત્યાં આ ક્યારે બાંધવામાં આવ્યા ? શું તે વિષે ઈમામે જમાત સહ્લવાતુલ્લાહ અતેલીનું કોઈ સીધું ફરમાન હતું કે પછી કોઈ બુગુર્જ (પ્રતિનિધિ) મારફત આ હુકમ મળ્યો હતો ?

જવાબ : આજથી લગભગ ૭૨ વર્ષ અગાઉ, આપણા દેશના ઉત્તર વિસ્તારમાં જમાતખાના બંધવા લાગ્યા હતા, અને આ પવીક્ર કામનો હુકમ હજરત આગા અન્દુસ્સમદ શાહના મારફત મળ્યો હતો અને મૌલાએ પાકના આ હિકમત ભરેતાં ફરમાન ઉપર જમાતોએ હિતોજાનથી અમલ કર્યો.

સવાલ ૨ : ઉત્તર વિસ્તારમાં અન્યારે કુલ કેટલા જમાતખાનાઓ છે ?

જવાબ : આ વાત ૧૯૭૭ની છે કે જ્યારે હું ઈસ્માઇલીયા એસોસીએશનની ગીલ્ગીટ બાંધનો ઈન્ચાર્જ ઓફિસર હતો. તે વખતે મેં સધળા જમાતખાનાઓનું સર્વ અને ગણત્રી કરાવેલ, જે મુજબ ત્યાંના કુલ જમાતખાનાઓ લગભગ ૩૦૦ હતા, જેમાં ઈસ્માઇલી ફેઝાઓના કામચલાઉ જમાતખાનાઓ પણ શામેલ છે.

સવાલ ૩ : શું તમોએ રૂહાની રોશની નિહાળી છે ? જો નિહાળી છે તો ક્યારે અને ક્યાં ? જમાતખાનાઓમાં કે તેનાથી બહાર ?

જવાબ : અલહમદોલિલખાહ આ અદના સેવકને આ સદભાગ્ય સાંપુટેલું છે. આ ૧૮૪૮ના પાનખર ઝતુના દિવસો હતા અને કરાચી ખારાખસના જુના જમાતખાનામાં આ તુરાની મોઅજીઆનો આરંભ થયો અને મંજીલ ન મંજીલ આનો કમ વધતો ચાલ્યો, તે એટલે સુધી કે વ્યક્તિગત ક્યામતનો અતુભવ થયો.

સવાલ ૪ : શું તમો કુરાને શરીરથી સાબિતી પૂરી પાડી શકો છો કે જમાતખાનાની ખુબજ મોટી ફંજીલત છે અને મોટો મરતબો છે ?

જવાબ : અ લા ! ઈન્સાઅલાહ ! જેમકે તમો જુઓ છો કે હું જમાતખાનાની કમાલીપતનો આશીક છું અને તેનાજ બારામાં થયેતાં અહેસાનો હેઠળ દબાપેતો છું. માટે મેં જમાતખાનાની જીચ્યતાના વિષયમાં સીધી કે આડકનરી રીતે ધણું લઘું છે. ટ્રંકમાં એ કે ખુદાનું પહેલું ધર ખાનાએ કાબા છે, બીજું ધર ઈમામે જમાન (અ.સ.) છે કે જે બેનુલખાહ શરીરફી તાવીલ છે, ત્રીજું ધર જમાતખાનું છે જેમાં વખતના ઈમામનો બાતિની દીદાર તથા તુરાની મોઅજીઆઓ છે અને અલાહતઅલાનું ચોથું ધર મોમીન બંદાનું દિલ છે. પણ કુરાને હકીમમાં જ્યાં જ્યાં બેનુલખાહ અથવા હુરમતવાળી (માનવતં) મરજી એટલે કે મરજીહુલ હરામના વખાણ કરવામાં આવેલાં છે તે તાવીલી રીતે ઈમામે જમાન અલેહીસ્સલામના વખાણ છે, જેની મારફત (જેની ઓળખાણ) જમાતખાનામાં થઈ શકે છે તેમકે ઈમામે જમાનની બાતિની મુલાકાત જમાતખાનામાં છે.

સવાલ ૫ : શું તમોએ કોઈ જમાતખાનાના બાંધકામમાં અમલી રીતે ભાગ લીધો છે ? જો લીધો છે તો ક્યા ઈલાકા અથવા ક્યા દેશમાં ?

જવાબ : આ સંબંધે મને મારા બાળપણનો એક બનાવ ધણોજ અજાપનીવાળો લાગે છે કે હું ત્રણ ચાર વર્ષનો બાળક હતો,

જ્યારે કે અમારા ગામ હેઠાબાદ (હુંગા)માં તેતીપ જમાતખાનાનું બાંધકામ થઈ રહ્યું હતું. હું નાના નાના બાળ કોની સાથે કદાચ રમી રહ્યો હતો કે કોઈ શખ્સે કહું “બરચાઓ ચાલો ખોળામાં ભરી ભરીને રેતી લાવો.” હું ચાલ્યો અને અમુક નાના નાના બરચાઓની સાથે મુક્કીભર માટી લાવવા લાગ્યો. તે વખતે મારા લાથમાં લાલરંગનું નાનું મોતી (RED CORAL) હતું જેનાથી હું ધણોજ પ્રેમ કરતો હતો, પણ મને લાગ્યું કે મારે તેને જમાતખાના ખાતર કુરબાન કરી દેવું જોઈએ, તો મેં તે મરજાન (મોતી)ને એક બેવડી દીવાલની અંદર નાખી દીકું. તે ઉમરના પ્રમાણથી આ કામ મારા માટે એક કરામતથી ઓછું નહોંતું. આગળ ચાલતાં સાચેસાચ મને જમાતખાનાથી ઈશ્ક થઈ ગયો. જેટલા પ્રમાણમાં પણ શક્ય હતું તેટલું જમાતખાનાઓના બાંધકામમાં ભાગ લીધો. ખાસ કરીને પારકંદ (ચીન)ના જમાતખાના એ લાલમાં બંધાવ્યા કે જ્યારે જમાતના અમુક મોટા લોકો આ કામનો સખત વિરોધ કરતા હતા. તેઓ નથી અમુક નોન ઈસ્માઇલી વિરોધીઓ વારંવાર પ્રપણ કરતા રહ્યા કે મને જાસ્તુસ ગણ્યાંબો જાપ. હા, તેઓ મને વારંવાર જેલ અને નાઝરબંધ કરાવવામાં સફળ તો થયા પણ ગુનોહ સાબિત કરવામાં અને મારી હત્યાના હેતુમાં સફળ નહીં થયા કેમકે મારો મામલો સાફ અને પાક હતો અને હું ફક્ત જમાતખાનાને ચાહતો હતો.

સવાલ ૬ : જમાતખાનાના વિષે હદીસ શરીફમાં શું ફરમાવેલું છે?

જવાબ : અહીં એક હદીસ શરીફની વાત નથી પણ હદીસોમાંથી એક ઘૂબજ બહેળા અર્થવાળી હદીસનું કથન રજૂ કરવામાં આવે છે.

“મન કુન્નો મૌલાહુ ફ અલી મૌલા... વ અદરિલ હક્ક માઉ હૈસુ દાર.” અર્થ “જેનો હું મૌલા છું તેનો અહીં મૌલા છે... ઓ અલ્લાહ તું હક્કને તેની (અહીની) સાથે કેરવી દે જ્યાં

તે ફરે...." આનો અર્થ એ છે કે વખતનો અલી (અ.સ.), હગ. રસુલ (સ.અ.સ.)ના ફરમાન મુજબ મોમીનોનો મૌલા અને મુખાર (અખત્યારનો માલીક) છે, અને ખુદાએ હક્કને તેની સાથે કરી દીધો છે. આમ જમાતખાતું ઈમામે મુખીના હુકમથી હક્ક ઉપર રહેત છે તેથી તેના અગ્રણિત ફાપદાઓ છે કેમકે તે બેનુલ્લાહ શરીફની નાવીલ છે.

સવાલ ૭ : શું તમોએ જમાતખાનામાં કોઈ મોટો મોઅળ્ઝો જોયો છે? જો જોયો છે તો કેવાં અને ક્યા જમાતખાનામાં?

જવાબ : મેં કરાંગું તુગરાક (QARANGUTUGRAQ) ના મુખારક જમાતખાનામાં અતીશય મહાન તુહાની મોઅળ્ઝાઓ જોયા છે. આ બરકતવંતુ ગામ પારકં (ચીન)માં છે. મેં આજ સુધી જે કંઈ પણ લખ્યું છે અને જે કંઈપણ કલ્યું છે તેની સધણી ઈન્ભી તથા ઈરફાની બરકતો એજ મોઅળ્ઝાઓમાંથી છે કે જે આ નાચીઝ બંદા ઉપર ચીનના જમાતખાનામાં જાહેર થતાં રહા હતા.

સવાલ ૮ : જમાતખાનાની મહાનના અને જિચ્યના ઉપર અકલી દલીલ શું હોઈ શકે છે?

જવાબ : દરેક વસ્તુનું એક દ્વારા અથવા કેન્દ્ર અથવા સેન્ટર હોય છે, એજ રીતે માન્યના (વિશ્વવાસ) અને મજહબની જિચાઈ તથા પ્રગતિના માટે પણ કોઈ ખાસ સ્થાન હોવું જોઈએ કે જેથી ઇન્સાનીપત તથા માણસાઈની સધણી ખૂબીઓમાં વધારે થાપ અને એકંદર રીતે ખુદાની રસ્સીને મજબૂતીથી પકડી રાખી જાપ, નહીં તો મનભેદો જીભા થવાની શક્યતા છે.

સવાલ ૯ : તમો કઈ ઉમરથી જમાતખાને જવા લાગ્યા હતા ?

જવાબ : ખુદાના ફિઝલ અને કરમથી હું બાળપણથી જમાતખાને જતો હતો કેમકે મને તેમ કરવામાં એક કુદરતી આકર્ષણી પેદા થઈ ગયું હતું. અમારા ગામના બુગુર્ઝ જ્યારે ખુદાની ઈબાદત તથા વખાણની તસ્બીહ પદતા હતા, અને જ્યારે નાત તથા મનકબત પદવામાં આવતી હતી, તેનાથી મને

ખુશી પ્રાપ્ત થતી હતી.

સવાલ ૧૦ : તમો શરૂશરુમાં જમાતખાને કોની સાથે જતા હતા ?

જવાબ : હું બાળપણમાં મારાં પિતાશ્રીની સાથે જમાતખાને જો હતો, તેવાં દીનને ઘણાંજ ચાહનાર આશીક અને આપણા પીરના ખલીફા હતા. મને યોક્કસપણે તેમનાથીજ દીની રૂહ મળી.

સવાલ ૧૧ : શું તમારા ઈલાકામાં જમાતખાનાઓ સ્થપાપા પહેલાં પણ ઝીકરે જલી (મોટા અવાજે ખુદાને પાદ કરવાની કિયા) તથા રાત્રી જાગરણની રસમ ચાલતી હતી.

જવાબ : અહી ! અમારી માન્યતા એવી છે કે ઈસ્લામ દીન કે જે કુદરતી દીન છે, તે શરીઅત, તરીકત, હકીકત, અને મારફતનો સાર છે કે જેથી દરેક શખ્સ ધીમેધીમે મારફતમાં દાખલ થઈ શકે અને તેના માટે ઝીકરે જલી, તરીકતનું એક મહત્વનું મૂળ છે માટે હકીમ પીર નાસીર ખુસરોના દાવત (પ્રચાર)ની અંદર રાત્રીજાગરણ તથા ઝીકરે જલીની રસમ ચાલી આવી છે.

સવાલ ૧૨ : તમોએ કયા ઈલાકા અથવા કયા જમાતખાનામાં વધુથી વધુ રાત્રી જાગરણ કરેલ છે?

જવાબ : જો કે રૂહાની મજલીસ તથા રાત્રી જાગરણની મજહબી રસમ ઉત્તર વિસ્તારમાં ઘણીજ પહેલાંથી ચાલતી રહેતી છે, જેમાં વધારે કરીને મારી હાજરી રહેતી હતી. તેમ છાં પારકંદની અની વધુથી વધારે કસોટીએ મને જમાતખાનાની સાથે સંબંધિત કરીને રાત્રી જાગરણની દૌતતથી માતામાત કરી દીધો, ત્યારેજ મને જાણ થઈ કે કેવી રીતે અંધકારની અંદર આનેહ્યાત છુપાયેલું છે.

સવાલ ૧૩ : માનનીય ઉસ્તાદ! તમોએ લગભગ કેટલાં જમાતખાનાઓ જોપા છે, અને તેમાં ઈબાદત કરી છે?

જવાબ : જો કે મારી પાસે કોઈ સંખ્યાનો રેકોર્ડ (નોંધ) નથી પરંતુ પૂર્વ અને પશ્ચિમના એક ઉમેશના મુસાફરની હેસીપતે મને

ધર્મા બધા જમાતખાનાઓની જીપારન (દીદાર) નસીબ થઈ છે, અને પ્રત્યેક એવા સ્થાન ઉપર બરહક મચાબુદ (સાચા ખુદાવેદ)ની કંઈક ઈલાદન કરવામાં આવી હોય તો એ ન્યામતના માટે (ખુદાનો) ઉપકાર માનવો જોઈએ અને ન કે ગર્વ લેવો જોઈએ.

સવાલ ૧૪ : તમારાં અનુભવ પ્રમાણે શું સથળા જમાતખાનાઓ ફિઝિલત (ફાપદા) અને મોઅજ્ઞામાં એક જેવાંજ હોય છે, કે પણી તેના દરજજાઓ હોય છે? જો દરજજાઓ છે તો તેનું શું કારણ છે?

જવાબ : કુરાનમાં ખુદાના ધરને પાક-પવીત રખવાની આશા આપેલી છે, જેથી તેમાં મોઅજ્ઞાવાળી તુહે આવી જાય (૨/૧૧૫) આનો છેલ્લો ઈશારે એ છે કે જમાતખાનાવાળાઓ જીકર અને ઈલાદન તથા ઈલમ અને મારફત વડે પોતાના બાતિનને પવીત કરે, કે જેથી જમાતખાનામાં પાક-પવીત ઈમામના દીદાર થાય. આમ આ ત્રણિએ જમાતખાનાઓના જુદા જુદા દરજજાઓ થઈ શકે છે.

સવાલ ૧૫ : તમારાં લખાણો દ્વારા જમાતખાનાઓમાં મોઅજ્ઞાઓનો ઈશારે મળે છે, માટે તમોથી પૂછવું છે કે મોટાં મોટાં મોઅજ્ઞાઓ તમોએ કયા જમાતખાનાઓમાં જોવાં છે?

જવાબ : આ ફક્ત વ્યક્તિગત અનુભવની વાત છે કે મેં કારાન્ગુ તુધરક (પારકદ ચીનના) જમાતખાનામાં અતીધારા મહાન મોઅજ્ઞાઓનો અનુભવ કર્યો તથા ન્યાંના જુદા જુદા કેદ્યાનાઓમાં પણ. જો તેની વિગતની નોંધ કરવામાં આવે તો ધ્યાણ મોટું પુસ્તક બની શકે છે.

સવાલ ૧૬ : તમોને ઈસ્મે આજમ ઉપર ઈલાદન કરવાની પરવાનગી કયાં અને કયારે આપવામાં આવી હતી?

જવાબ : ૧૯૪૬નો જુમાનો હતો જ્યારે ઈમામે આલીમુકામ હજરત મૌતાના સુલતાન મુહમ્મદ શાહ ડાપમન્ડ જ્યુનિલીના માટે

મુંબઈ પદ્ધાર્યી હતા. તે પ્રસંગે હસ્તનાભાદના મુકામ ઉપર મૌલાએ પાકે ઈસ્મે આજમના ગુપ્ત રહસ્યોમાંના રહસ્યથી મને નવાજ્યો અને તે મુપને લગભગ અર્ધા કલાક સુધી અમૂલ્ય હિંદાયતો આપી. તે પવીત્ર દીદારમાં મારા માટે ઘણી મોટી ક્યામત (જગૃતી) છુપાયેલી હતી.

સવાલ ૧૭ : શું તમો એ બનાવશો કે જમાતખાનામાં શૈતાન આવી શકે છે કે નહિ? આવી શકે છે તો તે કયો શૈતાન છે. ઈન્સી છે કે જીની (ઇન્સાન છે કે જીન) ? વળી એ પણ બનાવો કે ખુદાના ધરમાં શૈતાન કેવી રીતે દાખલ થઈ શકે છે?

જવાબ : શૈતાન જમાતખાનામાં ખૂબજ આરામથી આવી શકે છે જ્યારે કે યોગ્ય રક્ષાણ પ્રબંધ ન હોય. તે પછી ઇન્સાની શૈતાન હોય કે જીન હોય એકજ બાબત છે. ખુદાનું ધર રૂહાનીપતનું સીરાતે મુસ્તકીમ છે અને શૈતાન હંમેશા એ પ્રપણ કરતો રહે છે કે લોકોને અહીંથી ગુમરાહ કરે. કુરાન (૭/૧૪થી ૧૭)માં જોઈ લ્યો કે કઈ રીતે શૈતાનને ક્યામત સુધીની મહોલત (સમય) નથી આજાદી આપવામાં આવેલ છે.

સવાલ ૧૮ : જમાતખાનાથી વધુમાં વધુ રૂહાની ફાયદો ઉપાડવા માટે શું કરવું જોઈએ અને કેવી રીતે શરનોને પૂર્ણ કરવી જોઈએ?

જવાબ : આની સૌથી જનમ રીત એ છે કે ઇમામ અતૈલીમુસ્સલામના તે સધળા ફરમાતોનો ખૂબજ ધ્યાનપૂર્વક અભ્યાસ કરવો જોઈએ કે જે જમાતખાના સંબંધે છે, કે જેથી જમાતખાનાથી ઈશ્ક પેદા થઈ જાય. જ્યારે આ પાક ઈશ્ક થાય તો પછી દરેક મુશ્કેલીઓ આસાન થઈ જશે, કેમકે પાક ઈશ્ક તૂર છે અને તૂરમાં દરેક પ્રકારની હિંદાયત મોજૂદ હોય છે. આવી સ્થિતિમાં ઇન્સાન્યાના ખુદાના ધરના મોઅજીજાઓ જાહેર થશે.

સવાલ ૧૯ : શું તમો જમાતખાનાના સન્માન વિષે કંઈક નસીહત કરી શકો છો ?

જવાબ : અહિ ! ઈત્યાચલાહ, જમાતખાતું ખાનાએ કાબાની તાવીલ છે, અને ખુદાની નીશાનીઓમાંથી છે (૨૨/૨૩) તેના સન્યાન અને શ્રીસથી દિલની પરહેઝગારી બને છે અને જેના દિલમાં નક્વા (પરહેઝગારી) હોય તે સફળ થઈ જાય છે.

સવાલ ૨૦ : જમાતખાના અને કાબામાં શું સંબંધ છે ?

જવાબ : તે મિસાલ છે (નમૂનો છે) અને આ મમ્મુલ (હકીકત) છે તે તન્નીલ છે અને આ તાવીલ છે અને તે ઝાહેર છે નથી આ બાનિન. આજ પ્રમાણે આ બેઉની વચ્ચે આસમાની સંબંધ છે.

સવાલ ૨૧ : ઈસ્માઈલી મજહબમાં કેટલાં પ્રકારના જમાતખાનાઓ છે? અને તે ક્યાં ક્યાં છે ?

જવાબ : પ્રથી પ્રકારના જમાતખાનાઓ (ખુદાના ધર) છે. વ્યક્તિગત જમાતખાતું એટલે કે મોભીનગું દિલ, સ્થાનિક જમાતખાતું અને વિશ્વવ્યાપી જમાતખાતું (ઇમામે જમાન) અને તથોની આપસમાં એકત્ર છે.

Spiritual Wisdom
and
Luminous Sufi
—નસીરદ્વીન નસીર હુંજાઈ
Knowledge for a united humanity ૨૨ ઓગષ્ટ ૧૯૮૨.

જમાતખાતાના ફાયદાઓ તથા તેની બરકતોની દુઆ

(ઉદ્દી કવીતાતો તરજુમો)

મોમીનને સદાય રહેમાનની રહેમત દુઆ છે

તાઅત (નાબેદારી)માં એજ કુરાનનો હેતુ દુઆ છે
“મન અહસનુ કૌલન” દુઆને જ વખાણી છે

ખુદાએ, આમ ઈમાનની દૌલત દુઆ છે
આ સફળનાનો મેવો છે, આ ઈબાદતનું મગજ (ગર્ભ) છે

બસ મુસલમાનની ઈમાનની પ્રાપ્તી દુઆ છે
મૌલાની નાબેદારીમાં માથું ઝુકાવી દયો સર્મર્પણ કરીને

સમજો કે તમોને ફરમાનતું ફળ દુઆ છે
તમે હકીકતના રસ્તામાં દુઆ થકી જ મદદ લયો

આ રસ્તામાં જ્યારે પ્રકાશિત દીવો દુઆ છે
જો જાન (રૂહ)માં કે શરીરમાં કોઈ બિમારી છે

દરેક દંડ (હૃદાખ) અને બિમારીનો ઈલાજ દુઆ છે
જ્યારે ઈલાખી નૂરના જલવાની ઈરદ્ધા થાય

જુઓ કે તમારી ઓળખ કરનારી આંખો દુઆ છે
દિતની દુનિયા હકીકતના નૂરથી પ્રકાશિત છે

દિલ અને જાનને પ્રકાશ દેનાર સૂર્ય દુઆ છે
દુનિયામાં જો હૃદાખ અને શોક રહેતાં છે તો વાંધો નથી

સેકડો શુકરાના કે રીતવાન (ખુદાના રજ્ઞપા)નો બગીચો દુઆ છે
જાણવા મળ્યું કે આદમ (અ.સ.)ની તૌબા દુઆ હતી

વળી નૂહ (અ.સ.)ના તોફાનતું કારણ પણ દુઆ છે

જો નમરૂદની આગ ફરી લગાડી જાય

હોય કોઈ ખતીલ હમણાં પણ, બગીયો દુઆ છે
પુનસને દુઆએજ નજાત અપાવી છે

દેક સમયમાં બસ ખુદાઈ રહેમત દુઆ છે
હા, ખીઝર થયો જીવંત અને અમર આ થકીજ

કુનિયામાં જીવન દેનાર જરણાં એજ દુઆ છે
મુસાને અસા (તાઠી) અને શ્વેત કર (સફેદ હાથ)ની નીશાની

જો પ્રાપ્ત થાય તો તેનું મૂખ્ય કારણ પણ દુઆ છે
ઈસામાં જો હતો મોઅજીઓ પવીત્ર રૂહનો

તે મોઅજીઓમાં રહેલ હિકમત દુઆ છે
અહેમદ (સ.અ.સ.)જો ગારે હીરામાં એકાંનમાં રથા

નબીનો હેતુ નથા રાત્રી જાગરણનો દીવો દુઆ છે
આ જગતમાં મૌતાએ કરીમ નૂરે ઈલાહી છે

આ નૂરથી કંઈક ફિયદો મળવાની શક્યતા દુઆ છે
જો ઈમામતનું નૂર ખુદાના રસ્તાનો નમૂનો છે

એ રસ્તામાં પણ વિશ્વાસનો દીવો દુઆ છે
દીતની આંખોથી આશીકે જે કંઈ જોઈ લીધું

હજારો ગણા જલ્વાઓની જાન દુઆ છે
તું સવાર સાંજ અહી આવીને જીકર નથા દુઆ કર

ચારીત્ર અને માન્યતાઓની આશ્રયદાના દુઆ છે
જે રસ્તો એકતાની મંજીલ તરફ જાય છે

મંજીલની તરફનો સહેતો રસ્તો દુઆ છે
આ નસીરી કવિતામાં એક સત્યનો ખજાનો છે

રહેમાનના મોનીઓથી ભરેતો ખજાનો દુઆ છે

-કષ્ણાલ ૧૩૮૫, - ઓક્ટોબર ૧૯૭૫

• • •

જમાત ખાતું

(ફારસી કવીતાનો તરજુમો)

૧. બિસમીલાહના ‘બા’ બાતીનના (બંડાર)માં (અલી) વતીઅલ્હાહતું બિંદુ એક છૂપાયેલી હકીકત છે.
૨. (કેમકે) અલી (અ.સ.) ચોક્કસપણે ખુદા અને રસુલ (સ.અ.સ.)ના માર્ગ (એટલે કે સીરાને મુસ્કીમ)નો માર્ગદર્શક છે, તું તેના પાક દામનને જાલી રાખ કે જેથી છેવટે તને તારી ધારેલી મંગીલ નસીબ થાય.
૩. તે જીન અને ઈન્સાનનો ઈમામ છે અને કયામતના વાવટા (અલહસ્ના વાવટા)નો માલિક છે. બન્ને જગતમાં (હુકમનો ધણી) સાહેબે અમ્ર તથા આ મહાન બારગાહ (ધર)નો બાદશાહ છે.
૪. સધળા લોકો માટે ઉદાર અને શરૂત તથા ભિગ્ર માટે કૃપાળું અને મોટા મનવાળો છે. ઊર્ધ્વ મુકામ ધરાવનાર અલી (અ.સ.)ના જ કારણે ભૂત્તો અને ગુનાણોની બંધીસ (માઝી) મળે છે.
૫. (કેમકે) અલ્હાહ તથા રસુલે (સ.અ.સ.) ઈમામ (અ.સ.)ને જ હુકમનો ધણી બનાવ્યો છે તેથી હાજર અને નાજર હજરન મૌલાના ઈમામના પવીગ્ર ફરમાન મુજબ જે જગ્યા ઈબાદતગાહ (જમાતખાના)નો મરતબો ધરાવે તે જગ્યાની કેટલી ઊર્ધ્વતા છે.
૬. જે લોકોને આતમે સફ્ફા અર્થોં (સુક્કમ જગત)થી ખાસ સંબંધ છે અને દૃદ્યની આંખોવાળા હોવાને કારણે હકીકતને ઓળખનારા છે, તેઓ સન્માન અને અદબથી આ બારગાહના રસાની માટીને પોતાની આંખોનો સુરમો બનાવી લ્યે છે.
૭. તું દુઃખો અને શોકના લશકરના શોર ગોકીરાથી શા માટે ડરે છે, મુશ્કીલકુશાના ધરમાં આવીજા, તારા માટે હંમેશની શાંતિ અને પનાહ (આશ્રય) છે.

૮. ઓ દીનના શહેનશાહ, ઈમામે જમાનના મુરીદ આવી જા, જીચ્ય મુકામ ધરાવનારા હજરત ઈમામ (અ.સ.)ની જીચ્ય બારગાહથી જે પણ ઈચ્છા તે માગી લે.
૯. જો તું દાના (અક્કલવાળો)છે તો શરમીદગી અને પસ્તાવાના અશ્વાઓ વડે પોતાના વહાતા રૂહના પોષાકને ધોઈતે કે જે (નાફરબાનીના મેલથી) કાળો થઈ ગયો છે.
૧૦. ઓ જાને જાન ! હવે આના પછી મારું દદ્ય તારાં પવીત્ર ઈશ્કના માર્ગ ઉપર ચાલતું રહેશે. જો તે કયારેક માર્ગ ભૂલે તો તું પોતે તેને (મહેરબાનીથી) માર્ગ ઉપર લઈ આવજે.
૧૧. એ સત્ય છે કે ખુદાવંદ નાલાની હુજુરમાં મારી કોઈ બંદગી નથી સિવાય કે ઈશ્કે મૌલા અને ગીરીયા જારી ભરેતી દુઆના.
૧૨. ઓ મારી રૂહની આંખોની રોશની (પોતાની નૂરાનીપતનો) પર્દી ખોલી નાખ કે જેથી અમો તારા સુંદર અને આકર્ષક ચહેરાને નીખાળી શકીએ.
૧૩. (ઓ સચ્ચાઈની ઈચ્છા રાખનારા) જો તું દુઃખ અને શોકના અંધકારની તકલીફમાંથી છુટકારો ઈચ્છે છે તો સવાર અને સાંજ (ઈમાનની સાથે) જમાનાના નૂરના ધરમાં આવતો રહે.
૧૪. એજ પવીત્ર દરવાજા ઉપર સરોસામાન વગરનો (મુહફતીસ) નસીર, દરેક વેળાએ (શઈઅન લીલાહની) સદા આપે છે, અને તેને દરેક બાતની ન્યામતો હજરતે શાહે વિતાપન (ઈમામે જમાન)ની મહેરબાનીથી અર્પણ કરવામાં આવે છે.

-નસીરદીન નસીર હુંગાઈ
તરજુમો ૮-૧૨-૯૩

સવાબની જગ્યા

(ફારસી કવીતાનો તરજુમો)

સવાલ ૧ : (૨/૧૨૪૫) બતાવો કે લોકોના માટે સવાબની જગ્યા અને શાંતિનું સ્થળ ક્યાં છે ?

જવાબ : એવું સ્થળ તે બરકતવંતુ ખાનાએ કાબા અને તે અલ્લાહનું ધરજ છે.

સવાલ ૨ : શું તમો મહાન કાબાની ઉપમા વિષે જાણો છો કે તે શું છે ?

જવાબ : જી હા ! એ ફક્ત તથા સવાબવાળું ધર એટલે કે જમાતખાનું તેની ઉપમા છે કે જે આપણી સામે છે.

સવાલ ૩ : ખુદાવદે આતમનું એ કયું ધર છે કે જે જીવંત અને બોલવાવાળું છે ?

જવાબ : ખુદાવંડ તઅતાનું એવું ધર મૌલાએ હાજર અર્થોત ઈમામે ઝમાન સત્ત્વાતુદ્વાર અતૈહીની પાક પવીત્ર હસ્તી છે કેમકે નૂરે ઈતાહી એજ તો છે.

સવાલ ૪ : અલ્લાહ પાકે, કુરાન (૪/૫૮)માં કોને „સાહેબે અભ્ર“ ગણાવ્યો છે ?

જવાબ : ઈન્સાને કામીતને કે જે ઝમાનાનો ઈમામ અને હાઈ હોપ છે.

સવાલ ૫ : તમો હદીસ શરીફના પ્રકાશમાં એ બતાવો કે નબીએ અકરમ સલ્લાહો અતૈહી વ આતૈહી વ સત્ત્વમના ઈલમ અને

હિકમતનો દરવાજો કોણ હતું ?

જવાબ : ખુદાની કસમ, હગરત પયગમ્બર સાહેબ (સ.અ.સ.)ના ઈલમ અને હિકમતનો દરવાજો મૌતા મુર્તજાઅલીનું નૂર છે.

સવાલ ૬ : હગરત મહમદ મુસિફા, રસુલે ખુદા સલ્વકારો અલૈહી વ આલૈહી વસ્તુમ પછી મોભીનોનો મૌતા અને આકા કોણ છે ?

જવાબ : તે હદીસની આશાએ “મન કુન્તો મૌતાથુ....” હગરત પયગમ્બર સાહેબ (સ.અ.સ.)ના વારસદાર છે, એટલે કે હગરત અલી અલૈહીસ્સતામ જે મમતીકતે હલઅતા (૭૬/૧-૩૧)નો માતીક છે.

સવાલ ૭ : આ દુનિયામાં તે નજાતવાળી કીશની કઈ છે જેનો ઉલ્લેખ હદીસમાં કરવામાં આવેલ છે ?

જવાબ : તે પરીપૂર્વી માનવી, ઈમામતના મરતબાનો સાહેબ, જે હગરત મહમદ મુસિફા (સ.અ.સ.)ની આલ છે.

સવાલ ૮ : ખુદાતાલાનું નૂર કે જેનો ઉલ્લેખ કુરાનમાં ધાર્યી જગ્યાએ મૌજૂદ છે, તે કયાં છે, કે જે અજલથી (હમેશથી) ચમકતું, તેજસ્વી અને ચાલતું જ આવેલું છે ?

જવાબ : તે નૂર બરહક ઈમામની પવીત્ર હસ્તીમાં છે જે ઓલિયાઓનો બાદશાહ છે

સવાલ ૯ : શું અલ્બાહની રસ્સી (૩/૧૦૩) પાણ એજ એટલે કે ઈમામ છે કે કોઈ અન્ય શખ્સ રહેશે ?

જવાબ : એજ ઈન્સાને કામીલ ખુદાની રસ્સી પાણ છે કે જે જમાનામાં પેશવા છે.

સવાલ ૧૦ : કહેવાય છે કે ખુદાનો ખલીફા (પ્રતિનિધિ) આ ધરતી ઉપર ખુદાના અરીસાનું કામ કરે છે તો તે કોણ છે ?

જવાબ : તે સલ્તનતે લા ફૃતાનો સુલતાન અને વિલાપતે ઈલમા (૫/૫૫)નો શહેનશાહ છે.

સવાલ ૧૧ : જમાનાનો બાદશાહ કોણ છે, અને દીનનો સરદાર કોણ છે?

જવાબ : તે મૌતાના શાહ કરીમ અલ હુસેની ઈમામે જમાનજ છે

કે જે હિંદાપતનું મૂળ છે.

સવાલ ૧૨ : જે નૂર આરંભથીજ આરમાની પુસ્તકની સાથે સાથે આવ્યું છે તે કયાં છે ?

જવાબ : તે નૂર મૌલા અને પેશવા (ઈમામ અ.સ.)ની મુખારક પેશાનીમાં જલ્વાગર છે.

સવાલ ૧૩ : તે ખુદાનું જાહેરી સ્વરૂપ અને જમાનાનો પવીત્ર ઈમામ કોણું છે ?

જવાબ : તે જાહેરી સ્વરૂપ આપણા આકાએ નામદાર છે જે દરેક રીતે અને દરેક પ્રકારે બેહદ પાક પવીત્ર છે.

સવાલ ૧૪ : પોતેજ ખજાનચી પણ છે, ખજાનનો પણ છે, કુઞ્ચ પણ છે અને દરવાજો પણ. આ કોણું હોઈ શકે છે કે જે આ સથળા ગૂણોનો માલિક છે ?

જવાબ : તે ખુદાએ બુઝુર્ગ અને બુલંદનું નૂર, ઈમામે મુખીન અને બેઉ જગતના અમીર (સાહેબે અમ) છે.

(સોનીકોટ - ગીલંગીટના જમાતખાનાની પાયાવીધી પ્રસંગે રજૂ કરાપેલ ફારસી કવિતાનો તરજુમો)

- નસીરહીન નસીર હુંગાઈ
૧૪ ફેબ્રુઆરી ૧૯૮૭.

`Allāmah
Naṣīr al-Dīn Naṣīr Hunzai

He is the author of over a hundred books related to the esoteric interpretation of the holy Qur'ān. He writes both prose as well as poetry. He is the first person to have a Dīwān of poetry in Burushaski, his mother tongue, and is known as "Bābā-i Burushaskī" (Father of Burushaski) for his service to that language. He also composes poetry in three other languages: Urdu, Persian and Turkish. His contribution to spiritual science has been widely recognised. His works include "Qur'ānic Healing", "Balance of Realities", "Du`ā' - Essence of `Ibādat", "What is Soul?", "Recognition of Imam, Parts I, II & III", as well as being co-author of a German-Burushaski dictionary published by Heidelberg University and "Hunza Proverbs" published by Calgary University.

